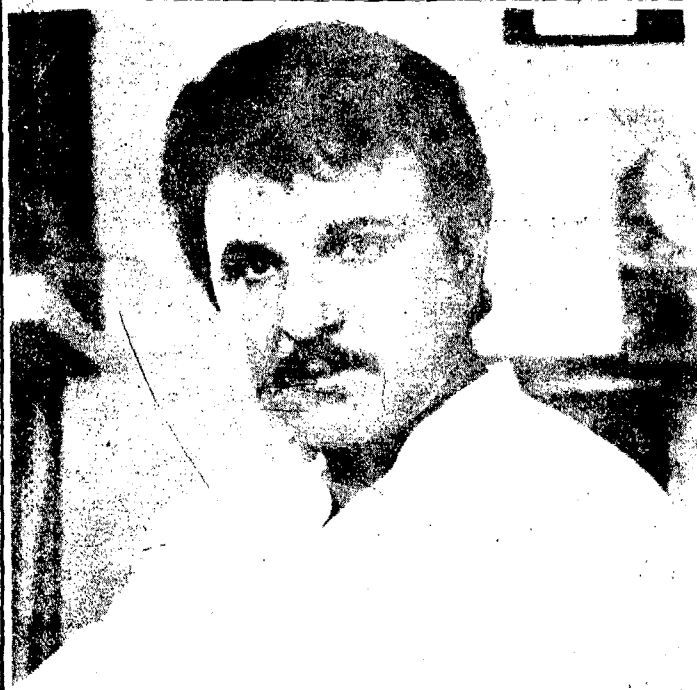

సినిమా ముచ్చట్లు

40 శాతం షూటింగ్ పూర్తయిన 'వదినగారిగాజులు'

కలెక్షన్లు, హాజరీలు, విశ్రాంతి... 'వదినగారిగాజులు' చిత్రంలో కలెక్షన్లు...

ఇంద్రభవనం

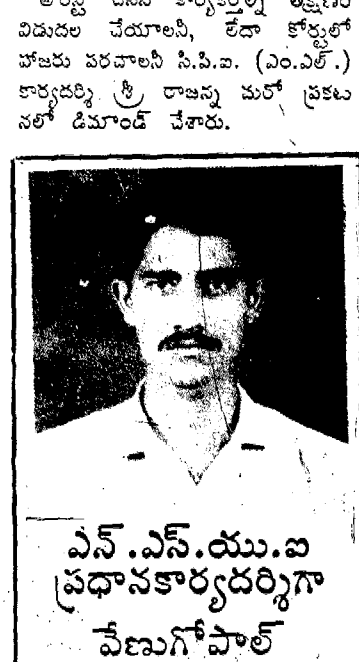
ఇంద్రభవనం... చిత్రం ప్రారంభం... విశ్రాంతి...

ఎన్నికలలో కాంగ్రెస్ చిత్తు

వామకొండ, మే 7 : (మ... కాంగ్రెస్ పార్టీ... ఎన్నికలలో...

అరెస్టు చేసిన సి.పి.ఎం.కార్యకర్తను కోర్టులో హాజరుపర్చాలి!

ప్రధానాధికారి, మే 7 : కలెక్షన్లు, హాజరీలు, విశ్రాంతి...

వినోదం

వినోదం... చిత్రం ప్రారంభం... విశ్రాంతి...

గరికపాటి అవార్డు

గరికపాటి అవార్డు... చిత్రం ప్రారంభం... విశ్రాంతి...

నగర దర్శనం కులతత్వం ఉన్నంతకాలం రిజర్వేషన్లు అవసరమే!

ప్రధానాధికారి, మే 7 : కలెక్షన్లు, హాజరీలు, విశ్రాంతి...

పరిశ్రమల నిర్వహణ పరిశీలనకు కమిషన్

ప్రధానాధికారి, మే 7 : కలెక్షన్లు, హాజరీలు, విశ్రాంతి...

భువనగిరి రెవెన్యూ డివిజన్ పరిధిలో పోలీసుదాడులు

భువనగిరి రెవెన్యూ డివిజన్ పరిధిలో పోలీసుదాడులు...

దొంగనోట్ల ముఠా అరెస్టు

దొంగనోట్ల ముఠా అరెస్టు... చిత్రం ప్రారంభం... విశ్రాంతి...

మతకలహాల బాధితుల సాయానికై యువజన కాంగ్రెస్ ధర్మా

ప్రధానాధికారి, మే 7 : కలెక్షన్లు, హాజరీలు, విశ్రాంతి...

మైనారిటీల హక్కుల రక్షణ ఫోరం

మైనారిటీల హక్కుల రక్షణ ఫోరం... చిత్రం ప్రారంభం... విశ్రాంతి...

జీవిత భీమా సంస్థ మేనేజర్ల సమావేశం

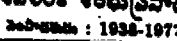
జీవిత భీమా సంస్థ మేనేజర్ల సమావేశం...

17న రేలంగి ఫిలిం అవార్డ్స్ ప్రదానం

17న రేలంగి ఫిలిం అవార్డ్స్ ప్రదానం... చిత్రం ప్రారంభం... విశ్రాంతి...

జంటనగరాలలో సినిమాలు

Table with movie listings for twin cities, including titles, genres, and showtimes.

వడదెబ్బ తగిలితే ఏంచేయాలి?

అన్ని ప్రాంతాలకు మునుపు రోగి నిరోధక శక్తి చాలా ఎక్కువ. మునుపుని శరీరం-40 డిగ్రీల సెంటిగ్రేడు నుండి 140 డిగ్రీల సెంటిగ్రేడు వరకు ఏ ఒడుదుతులు లేకుండా మునగలదు. అత్యల్ప, అత్యున్నత ఉష్ణోగ్రతలకు తట్టుకోలే నపుడు మునుపు చలి తాకిడి (ఫ్లూవెల్), వడదెబ్బ (నన్ స్ట్రోక్) లోనవుతాడు. ఉత్తర భారతంలో అనేక ప్రాంతాలలో ప్రజలు పై రెండు వాదలకు గురవుతుంటారు. దక్షిణ భారతదేశంలో చలికంటే వడదెబ్బలే ఎక్కువ.

ఎక్కువగా ఎండలో తిరిగేవారికి, వడదెబ్బ తగులుతుంది. పసిపిల్లలు, ముసలివారిలో ఎక్కువమంది వడదెబ్బలకు గురవుతుంటారు. అలవాటులేకుండా ఒకేసారి ఎండలో నెలచరించాలి వచ్చినా వడదెబ్బ తగులవచ్చు.

శరీరం తడారినప్పుడు, నాలుక పిడచకట్టి, వివేచితుడైన వాహం వేస్తుంది. భరించలేని తలనొప్పి వస్తుంది. కడుపులో తిప్పిపలుపుల వంటి అయ్యేట్లుగా వుంటుంది. 100 డిగ్రీల నుండి 104 డిగ్రీలవరకు జ్వరంవచ్చి కళ్ళు బిచ్చుకమ్మవచ్చు. కొన్ని వివేచిత పరిస్థితులలో 105 డిగ్రీలపై జ్వరం వచ్చి, వాంతి అయి, స్పృహ కోల్పోవచ్చు! అలాంటి పరిస్థితిలో రోగి చివరికి అవకాశంకూడా వుంది. అసలు వడదెబ్బ తగిలకుండా జాగ్రత్తపడాలి కానీ, తగిలితే శివారు ఒక్కొక్కసారి చివరివరకు అనేది వివేచించుకోవాలి. కొన్ని సందర్భాలలో వ్యవస్థాపక, ముందు రోగి సంది ప్రేలాపనకూడా చేయవచ్చు! ఒక్కొక్కసారి ముక్కు నుండి రక్తస్రావం కావచ్చు. వడదెబ్బవలన ముప్పిడి ప్రాణహానివున్నా, లేకున్నా తగు జాగ్రత్తలు తీసుకోవాలి అవసరం.

వైద్యుడిదగ్గరకు వెళ్ళేముందు రోగిని చల్లని నీటిలో గాలి తగిలేట్లు తలదీసే దిండుల వంటి వస్తువులపై ఉంచి, శరీరాన్ని నూలుబట్టలతో కప్పి నీరు చల్లుతూ వుండాలి. నీరు యిగిరిపో

వుంటే వలస శరీరం చల్లబడుతుంది. చల్లదనానికి కొందరు వన్ ముక్కలు వాడుతారు. కానీ నీరు చల్లబడే మంచిది. మారుమూల గ్రామాలలో వన్ దొరకడకూడా.

రోగి స్పృహలోవుంటే, గోరువెచ్చని నీటిలో నిమగ్నం, ఉష్ణ కలిపియస్తే చాల మంచిది. దాంతో స్వేదగ్రంథులు విచ్చుకొని చెమటపట్టి జ్వరం ఉపశమిస్తుంది; లేక విరేచనమైకూడా శరీరం చల్లబడుతుంది. అరచేతులు, అరికాళ్ళు మర్చనచేయాలి. ఏమూత్రం ఎండ తగిలకుండా రోగిని వైద్యునివద్దకు ఆలస్యం చేయకుండా తరలించాలి.

సాధారణంగా 100 ఫారన్ హీటు వరకు ఎండ ప్రమాదకారి కాదు. 100-110 మధ్య ఎండలో తిరిగితే వడదెబ్బ తగులుతుంది. 110 డిగ్రీలు చాలాక, ఎండలో తిరుగకపోయినా వడదెబ్బకు గురయ్యే అవకాశం ఎక్కువ.

వడదెబ్బ తగులకుండా వుండాలంటే సాధ్యమయినంతవరకు ఎండ తగిలకుండా చూసుకోవాలి. మధ్యాహ్నం 12 గంటల నుండి 3 గంటల వరకు భూమి, వాతావరణం బాగా వేడెక్కి వుంటాయి. ఆ సమయంలో ఎండ కానీ, వేడిగాలి కానీ తగిలరాదు. ప్రయాణికులు, వివిధ వృత్తులవారు వారి సమయాలను మార్చుకుంటే మంచిది.

వడదెబ్బ లోనవుకుండా ఎక్కువగా మంచి నీరు త్రాగుతుండాలి. ముఖ్యంగా పిల్లలకు, వారు ఆడగపోయినా మంచినీరు యిస్తుండాలి, రోజుకు 10 గ్లాసులు ఉష్ణ అధికంగా తీసుకుంటే ఎక్కువగా చెమటపట్టి శరీరం చల్లబడుతుంది. ఉల్లిపాయలు, ఎక్కువగా తివారి, ఆకుకూరలు, కాయ

చల్లని చెరుకురసం

గూరలు తింటూ చూసేలా సాధ్యమయినంతవరకు తగ్గించాలి. మాంసాహారం, మసాలా దినుసులు ఎంత తక్కువ వాడితే అంత మంచిది. మధ్యపానం అసలు పనికిరాదు. మజ్జిగ, నిమ్మరసం, చెఱకురసం, కొబ్బరినీళ్ళు, మామిడినీళ్ళు ఎన్నయినా తీసుకోవవచ్చు. వీనిలో శరీరతాపం తగ్గించే గుణముంది. ఎండకాలంలో కొందరు వన్ క్రీములు వివేచితంగా తింటుంటారు. ఈ వన్ క్రీములు, రెడీమెడ్ సానీటూలు ఆరోగ్యకరమయినవి కావు. కుండలోని చల్లని నీరు అన్నింటికంటే శ్రేష్టమయినది.

విత్యం రెండుసార్లు స్నానం విధిగా చేయాలి. వారానికోసారి శరీరానికి సువ్వుల

మానె లేక అముడం లేదా అదనూనె మర్చించి స్నానంచేస్తే, స్వేదగ్రంథులు విచ్చుకొని, చెమటపట్టి ఆరోగ్యంగా వుంటాము. శరీరం పేలదు. నల్లు కాకుండా కుంకుడు, శీకాయ, నలుగుంపిడితో స్నానంచేస్తే శరీరం చల్లబడి విగనిగలాడుతుంటుంది. శరీరాన్ని తెల్లని నూలుబట్టలతో పూర్తిగా కప్పకోవాలి. రంగు దుస్తులయితే లేత రంగులు వాడవచ్చు. చిన్నపిల్లలకు సోడా నీటితో స్నానంచేయిస్తే వడదెబ్బ తగిల్తుంది.

వై జాగ్రత్తలు తీసుకుంటే వడదెబ్బ తగిలే ప్రమాదముండదు. ఒకదేర తగిలినా అంత తీవ్రత వుండదు.

- మేజర్ వే.కే. మౌలాళి

మనిషి జీవితం శాంతికోసమే!

ఈ ప్రపంచం స్వరూప, స్వభావాలు ద్వంద రీతులతో కూడినవే! అయితే ఈ రెంటి సమన్వయం ఏకత్వం కాగలదు. జీవితం ఈ ద్వంద్వాలనెల్లకునే పయనిస్తుంది. "జీవితం" ఈ రెంటిని సమన్వయించుకోవడమే కాబోలు! జీవితానికి చుట్టుకునే ఆనందం దుఃఖం ఉంటాయి. అందుకే 'తేజస్' అంటాడు- ఆనందంలోనే 'దుఃఖం' తన ఇల్లు కట్టుకుని ఉంటుందని రెండింటికీ మధ్య సన్ననితెర. ఆ తెర తొలగించినప్పుడు విషాదానందం ఒక మాధుర్యంగానే చరిస్తుంది.

శిశువంతో తన సర్వస్వాన్ని పోగొట్టుకున్న చెట్టు మళ్ళీ కొత్త చిగుళ్లు వేసి నూతన శాంతిని పొందుతుంది. గ్రీష్మంలో ఎండిన నదులు మళ్ళీ కొత్తనీరు నింపుకుని జీవధారలై ప్రవహిస్తాయి. గాత్ర మెమకా పగలు, ఇలా బాధనించి బ్రతుకు-ఈ చికటి రేనపుడు వెలుగుని ప్రేమించగలమా!

సర్వస్వస్థిని తనవడితో సేదతీర్చి, లాలించి, నిదురవుచ్చి, ఈ ప్రకృతి మాత వడి ఎంత మెత్తనిది. అలసిన శరీరాన్ని కలసినమనసుని గాఢ సుషుప్తిలో ఏదో తెలియని తెరవేసి నిదురవుచ్చి, సర్వాన్ని ఘరిపించి పునరుజ్జీవం పడేసింది ఈ నిద్ర! ప్రతిరోజూ ఒక జీవితమే! ప్రతి రాత్రి నిదురించి ఆరోజు జీవితాన్ని, బాధను, ఆనందాన్ని అన్నింటినీ ఆ నిదురలో మరచి మళ్ళీ పసిపాటలా స్వచ్ఛంగా నూతన శాంతితో తొలి ఉషస్సులో జన్మిస్తూ ఉంటాం. సూర్యుడిలా నేడు 'నిన్న'గా మారగానే మనిషి పయనుతోనే కాకమనసుతోనూ ఎదుగుతాడు. బాధఅయినా, ఆనందమయినా రోజులు గడుస్తుంటే ఓమూల ఇమిడిపోతుంది. నిద్రలో మనసు బాధానందాల సరిహద్దుదాటి, ప్రశాంతంగా స్వచ్ఛంగా మారుతుంది. అందుకే నిద్ర లేచిన మనిషి నిర్మలంగా ఉంటాడు. ఆకులు, పూలు, పళ్ళు రాలిపోతున్నప్పుడు

చెట్టు కన్నీరు కార్చును. వాటి స్వేచ్ఛాను నిరోధించదు. బలవంతం చేయదు. ప్రేమతో బంధించదు. నిర్లిప్తంగా సర్వాన్ని మరచి నిశ్చలంగా మహామౌనీలా నిలిచిపోతుంది. ఎక్కడిది ఆశక్తి. సర్వాన్ని దోచుకుంటున్నా అలా సప్రయతా నిలబడగలగడం. తన పునర్జీవనం మీద నమ్మకమా! తన జీవశక్తితో మళ్ళీ పుష్పించి ఫలిస్తుంది గాధామరక్తితో. జీవితం మీద ఉన్న మమకారంతో తిరిగి చిగురిస్తుంది. బ్రతకాలన్న తపన, ఆకాంక్ష కంటటి మహత్తరమయినవే! కంతటి అమరక్తి మనబ్రతుకుతోనూ నిలుపుకోగలిగితే ఎన్నో బాధలు,

ఆవేదనలు, అక్షంకులను అధిగమించి మళ్ళీ మళ్ళీ జీవితాన్ని చిగురించేసుకోవచ్చు.

మరణించడానికన్న జీవించడానికే శక్తి కావాలి. కష్టాల్లో, కన్నీళ్ళల్లో, ఆనందంలో, తీయదనపు బరువులో, కరిగిపోతున్న తీయదనంలో-ఇన్నింటి మధ్య జీవించడానికే శక్తి కావాలి. ఎప్పటికీ అప్పటికీ-ఇన్ని విధిన్న ప్రవృత్తుల మధ్య, ఇన్ని వివిధ ఆకర్షణల

మధ్య, మంచి-చెడుల మధ్య జీవించడం నేర్పుకోవాలి. ఈ ద్వంద్వాలను సమన్వయం పరచుకుని జీవితాన్ని నిర్వచించుకోవాలి. నలుగురిలో జీవిస్తూ ఏకాంతంగా ఉండగలగాలి.

ఎన్నిసార్లు ఈ మనసు ముక్కలాతుందో, మరెన్నిసార్లు ఈ మనసు మూగపోతుందో, ఎన్ని డక్కామెక్కిలు తింటుందో...తాకికము యినవెన్నో అతాకికమయినవి అందకుండా చేస్తాయి. జీవితానందాన్ని అందుకోవాలన్నప్పుడు జీవితపు బాహ్యపరాలు ఆర్థికపరమయినవి, సామాజిక పరమయినవి ఎన్నో మనసుని మొండిగా చేస్తాయి. ఆ జీవన సంఘర్షణల మధ్య మాధుర్యం జారిపోతుంది బ్రతుకులోంచి. మానసికమయిన ఆనందాన్ని, శాంతిని నిలుపుకోవాలంటే ఎంతో ఓర్పు, నేర్పుకావాలి! అన్ని కళలలోకి కష్టమయింది జీవితాన్ని కళగా మలుచుకోవటం. స్వప్నలో అయింది పరవశించి జీవించటం.

ఎన్నో భిన్నత్వాల్లోంచి జీవితాన్ని నిర్మించుకోవాలి. భిన్నద్వంద్వాలనించి ఏకత్వం సాధించాలి. నిశ్చలంగా ఉన్న మానస సముద్రంలో ఎవరో వచ్చి రాయి విసు

రుతారు. మళ్ళీ ఆ కలలు ఆగడానికి కొంత సమయం కావాలి. మళ్ళీ ఆ కల్లోలత మానసాన్ని జయించి ప్రశాంతమయం చేసుకోవాలి. జీవించినంతకాలం ఈ ఆటుపోటు తప్పదు. జీవితం ఎప్పుడూ ఒకేలాగ ఉంటే అది 'యోగ'మే అవుతుంది. అప్పుడు అంతా ఒకటే. కానీ జీవితం ప్రతిక్షణం, ప్రతిఘటన శక్తులను జయించి, తన్ను తాను గెలుచుకున్నప్పుడే 'పునర్జీవనం'. అందుకనే ఎంతో హాయి ఉంది.

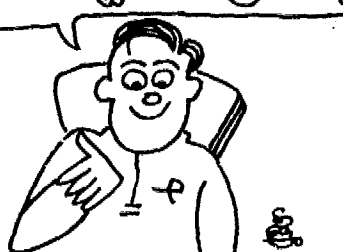
అందుకే నది వరదై ఉరుకుతుంది గుండె పగిలినప్పుడు, స్పష్టి నయితం ఏడుస్తుంది తుఫానుగామారి, విజృంభించి తన బాధని, కోపాన్ని, ఉద్రేకాన్ని దుమారపై

అంతర్మథనం

చుట్టుముడుతుంది. అకాశం గర్జనలు చేసి రోదిస్తుంది, సముద్రం వెర్రిగంతులు వేస్తుంది. తనకలజడిని, బాధని, ఉద్రిక్తతను బయటకు నెట్టి ఆ తరువాత మాత్రమే శాంతిస్తాయి. అందుకే మనిషి కన్నీరు కారుస్తాడు. బాధనించి ఉపశమనం పొందడానికి, తన్ను తానే ఓదార్చుకోడానికి. ఆ తరువాత స్వచ్ఛంగా నిర్మలంగా మెరుస్తుంది మనసు. అంతా అప్పుడు శాంతంగా ఉంటుంది. సర్వకల్లోలాలను జయించి మనిషి బ్రతుకంతా ఆ శాంతి కోసం ప్రయత్నమే!

- డి. సత్యవాణి

అందుకే నొక్కుబాధలొస్తే మందుకొట్టను... నిద్రపోతా!

ప్రతిరోజు

మేలుకాలుపు-యువతకుపిలుపు

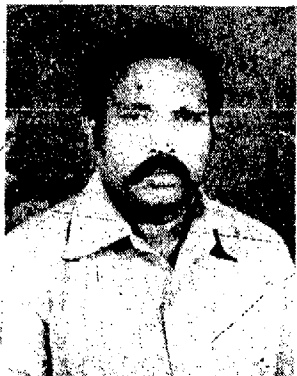
ప్రగతిబాటలో పయనించాలి!

స్వాతంత్ర్యానంతర భారతదేశంలో యువత

ప్రవర్తన నానాటికి ఆందోళనకలిగించు రీతిలో సాగుతుండటం మనమంతా గమనిస్తూనే ఉన్నాం. నిజానికి పరదేశపాలనా కాలంలో నాటి యువతకు ఎదురైనట్టి పరిస్థితులేవీ నేడు కనిపించనప్పటికీ నేటి మన యువత ప్రవర్తన దేశ ప్రజలను కలన రచనస్తున్నది. స్వాతంత్ర్యానికి పూర్వము, దాని తరువాతను గల మన సమాజ పరిస్థితులను ఈ నేపథ్యంలో అధ్యయనం చేసినప్పుడు మనకు ఒక విషయం స్పష్టమవుతుంది.

స్వాతంత్ర్యానికి పూర్వం మన సమాజం కొన్ని విలువలకు, కట్టుబాట్లకు లోబడి యుండగా, ప్రస్తుత పరిస్థితి అందుకు పూర్తిగా భిన్నమైన రీతిలో ఉండటమే మన యువతలో నేడు కనిపిస్తున్న అశాంతికి ప్రధాన కారణమని స్పష్టం కాగలదు. కాబట్టి మన సమాజ పరిస్థితులు ఈ విధంగా దిగజారిపోవటానికి ప్రధాన కారకులైన మన రాజకీయ నాయకులే ఇందుకుపూర్తిగా బాధ్యత వహించవలసి ఉంటుంది.

మన దేశ ప్రస్తుత పరిస్థితిని ఏ కోణం నుంచి చూసినప్పటికీ ఏ విధమైన అశాంతి కలగటం లేదు. ఆర్థిక పరంగా చూస్తే నలు వైపులా అప్పులే కనిపిస్తున్నాయి. కనిపించిన ప్రతి దేశం నుంచి అప్పులు తేవటమేకాని, తీర్చే ఉపాయం కనిపించటం లేదు. దీని ప్రభావం భవిష్యత్తులో అధికారాన్ని అందుకొనవలసియున్న నేటి యువతపై సడక తప్పదు. తత్ఫలితంగా భవిష్యత్తును గూర్చి ఆలోచిస్తే చాలు, యువత మేను గుర్తుకుస్తోంది. కాబట్టి సత్వరమే ఈ

ఆర్థిక దుస్థితినుంచి మన దేశం బయటపడటానికి ప్రయత్నించాలి.

పడిన శ్రమకు తగిన ఫలితం లభించగలదని రూఢిగా తెలిసినప్పడే ఎవరైనా, ఏ పని చెయ్యటానికైనా పూనుకుంటారు. అదే విధంగా చదివిన దానికి తగిన ఫలితం, అనగా ఉద్యోగం లభిస్తుందన్న నమ్మకం ఉన్నప్పుడే, విద్యార్థి తన మనస్సును చదువు సంధ్యలపట్ల లగ్నం చేస్తాడు. కాని నిరుద్యోగం విలయతాండవం చేస్తున్న ప్రస్తుత పరిస్థితులలో, చదువుపట్ల ప్రయోజనం శూన్యం అన్న వివరణ ఆలోచనలకు నేటి విద్యార్థి లోని పుటున్నాడు. విద్యకు పరమావధి ఉపాధి అన్న భావనతో ఉన్న విద్యార్థి, అది గగనకుసుమమని తెలియటంతో, అడ్డదారుల వెంట పయనించటం మొదలు పెట్టాడు.

దాని ఫలితంగానే చదువుచేప్పే అధ్యాపకు నిగాని, తల్లిదండ్రుల విద్యా సంస్థలల్లాగాని ఏ విధ

మైనట్టి గౌరవ ప్రవర్తలు చూపక, అందివచ్చిన ప్రతి అవకాశాన్ని వినియోగించుకొని విద్యార్థులు సమ్మెలకు, ఆందోళనలకు, విద్యసానికి పాల్పడుతున్నారు. కాబట్టి డిగ్రీకి, ఉద్యోగానికి ప్రస్తుతంకం బంధాన్ని సత్వరమే తెంచేయవలసిన పరిస్థితి ఏర్పడుతున్నది. ఉద్యోగం పొందటానికి డిగ్రీతో సరిలేదని తెలిసిననాడు అతడు విద్యకు పరమావధి విజ్ఞాన సముపార్జనమే అని గ్రహించగల గుఠారు.

అంతేకాక దేశంలోని ప్రయివేట్ మరియు పబ్లిక్ రంగాలలో గల ఉపాధి అవకాశాలలో ప్రభుత్వ వాటా కేవలం ఒకటి లేక రెండు శాతం మాత్రమే అని విద్యార్థి గ్రహించగలిగిన నాడు, ప్రయివేట్ రంగంలో తన ప్రతిభను ప్రదర్శించటానికి తగిన ప్రయత్నం చేస్తాడు. కాబట్టి ప్రభుత్వం తన ప్రచార సాధనాల ద్వారా వాస్తవ పరిస్థితులను యువతకు తక్షణమే ఎరుకపరచాలి. పాఠ్య గ్రంథాలలో ఈ అంశాలను కూడా ప్రవేశపెట్టి, తద్వారా విద్యార్థులను కాలాన్ని సద్వినియోగపరచుకోవటం తప్పనిసరి అని, తన జీవితాన్ని నందనవనంగా మార్చుకొనడగిన బాధ్యత తనపై వేసే ఉన్నదని అతడు గుర్తించవల్సిగా తగిన ప్రయత్నం చేయాలి.

ఈ బాధ్యతను అతనిచేత గుర్తించేయగలిగిననాడు అతడు విద్యనంత శక్తుల వెంట పడక, విజ్ఞాన సముపార్జనకు శక్తివంచన లేకుండా కృషి చేస్తాడు.

అయితే ఇవన్నీ కూడా దేశ రాజకీయాల నుంచి విద్యార్థిని దూరంగా ఉంచినప్పుడు, రాజకీయ రంగం నీలినయమాలకు కట్టుబడి యున్నప్పుడే సాధించగలం. రాజకీయ వ్యక్తులన్నీ కూడా

తమ విద్యార్థి విభాగాలను తక్షణమే రద్దు చేసుకొని, విద్యార్థులను రాజకీయాలకు సాధ్యమైనంత దూరంలో ఉంచాలి. అప్పుడే అతడు తన పూర్తి కాలాన్ని చదువుపట్ల కేంద్రీకరించగలడు. రాజకీయ వ్యక్తులు విద్యార్థి విభాగాలలో వారు భాగస్వాములు కావటం వల్లనే, యువత అభ్యంతరకరమైన ధోరణులకు లోనవుతున్నారు. రాజకీయ 'శీర్షం' పుచ్చుకొన్నామనే భ్రమలో పడి, తన ప్రధాన వ్యాపకం కావలసియున్న చదువును ప్రక్కకు పెట్టి, అపోరూపులు రాజకీయాలలో మునిగి తేలుతున్నాడు. అందివచ్చిన వారిని పూర్తిగా వినియోగించుకొనటం రాజకీయనాయకులకు పెన్నతో పెట్టిన విద్య కాబట్టి, అన్ని అవభంశవనలకు వారు విద్యార్థులను వినియోగిస్తున్నారు. చివరకు అతడు కొరగానివాడవుతున్నాడు. కాబట్టి 'యుత్ వింగ్', 'స్టూడెంట్స్ వింగ్'లను రాజకీయ వ్యక్తులు వెను వెంటనే రద్దు పరచుకోవాలి.

విద్యార్థులకు, యువతకు అదర్శప్రాయంగా మన పెద్దలు, రాజకీయ నాయకులు నడచుకోవాలి. తాము నీతి బాహ్యంగా ప్రవర్తిస్తూ, విద్యార్థులకు సూక్తులు చెప్పటానికి ప్రయత్నిస్తే అది మరింత వికటిస్తుంది. దేశ రక్షణ బాధ్యతను స్వీకరించవలసి యున్న ప్రస్తుత యువతరాన్ని సన్మార్గంలో పెట్టవలసిన బాధ్యత మన పెద్దలందరిపైన ఉన్నది. అది చేయాలంటే ముందు పెద్దలు తమ ప్రవర్తనను అదర్శప్రాయంగా తీర్చిదిద్దుకోవాలి.

ఈ విధంగా యధాశక్తిగా అన్ని విధాల చిత్ర కుద్ధితో ప్రయత్నించినప్పడే నేటి మన యువత కూడా అదర్శప్రాయమైన రీతిలో నడవగలదు.

-జొన్నలగడ్డ వెంకటరత్నం

వారఫలాలు

28-4-1991 ఆదివారం మొదలు 4-5-1991 శనివారం వరకు

మేషం
(అశ్విని, భరణి, కృత్తిక 1 పా)

ముద్రదాయంత్రాంగమందు, గనులందు కార్తానాలందు శ్రమించువారికి మేలు. పాత్రికేయులకు, పంపిణీదారులకుమేలు. ఆదాయలోపం లేదు. 3, 4 తా.లందు బంధు సమాగమం.

వృషభం
(కృత్తిక 2, 3, 4 పా, రోహిణి, మృగశిర, 1, 2 పా)

సజ్జనసాంగత్యమున్నది. రాజకీయంగా అనుకూలం, యత్నకార్యసిద్ధి, సభా మర్యాదయున్నది. మాట తిరుగులేకుండా సాగనున్నది. 3, 4 తా.లందు ఏ ప్రయత్నం సాగించినా మేలే. లాభదాయకమే.

మిథునం
(మృగశిర 3, 4 పా, ఆర్ద్ర, పునర్వసు 1, 2, 3 పా)

సజ్జనసాంగత్యమున్నది. ఆదాయమున్నది. అప్పులుంటే వసూలు కాగలవు, కార్యసిద్ధి. రాజకీయంగా ఏమాత్రం మేలు లేదు. ఆశయసిద్ధికి అనువైన సమయం. 3, 4 తా.లందు ప్రభుత్వ పరంగా మేలున్నది.

కర్కాటకం
(పునర్వసు 4 పా, పుష్యమి, ఆశ్లేష, మృగశిర 1, 2 పా)

యత్నకార్యసిద్ధి, సదిమందిలో ప్రతిష్ఠ. రాజకీయంగా మేలున్నది. అయినా బహుజాగ రూకత అవసరం. దూరపు బంధువులు యింటికి రానున్నారు. ప్రజారంగాన మీ ప్రతిభ రాజీం పనున్నది. 28, 29 తా.లందు మిత్రాగమం.

సింహం
(మఘ, పుష్య, ఉత్తర 1 పా)

"మహా" నక్షత్ర జాతకులకు సకల విధాల మేలు. కొందరుకు ఉద్యోగవకాశాలున్నాయి. సభామర్యాదయున్నది. రాజకీయంగా మేలున్నది. ధనవసతియున్నది. కొత్త మిత్రులు చేరుతారు. 29, 30 తా.లందు ధనరాబడి, గ్రహించండి.

కన్య
(ఉత్తర 2, 3, 4 పా, వాస్త, చిత్త 1, 2 పా)

వీరికిగా చూచినా, ఏ గ్రహం ఎలాగుం డని ఆలోచించినా, వారమంతా యోగప్రదం. సుఖశాంతులు, ఆనందం, అప్రయత్న ధనలాభం, వస్తు, వాహన సేకరణకు అనుకూలంగా గ్రహించాలి. ఏ వృత్తిచేసేవారైనా అనుకూలమే. సభా మర్యాదయున్నది. రాజకీయరంగాన అడు గిడుటమాత్రం మానాలి. క్షేమప్రదం. 3, 4 తా.లందు సర్వానుకూలత.

మృగశిర
(చిత్త 3, 4 పా, పాశ్చిమి, విశాఖ 1, 2, 3 పా)

బంధువులుగాని, పరిచితులుగాని, మిత్రులు గాని యింటికి రాగలరు. వివాహ సూచన లుండ వచ్చు. ఒకవేళ 'శుభం' విశ్వయం కావచ్చు. ధనలోపంలేదు. రాజకీయంగామేలు, 1, 2 తా.లందు శుభం.

పుశ్చికం
(విశాఖ 4 పా, అనూరాధ, జ్యేష్ఠ)

రాజకీ తృటియ స్థితుడు 'శని' బహుముఖంగా మేలు చేయునున్నాడు. మీ ఆలోచన ప్రకారం సర్వం అనుకూలం. రాజకీయంగా ముందుకుపో గిపోగలరు, ప్రయత్న లోపం చేయకండి. 3, 4 తా.లందు కార్యసిద్ధి.

ధనుస్సు
(మూల, పూర్వాషాఢ, ఉత్తరాషాఢ 1 పా)

బంధుమిత్ర సహాయం వారాంతంలో చూడ నున్నారు. కృషిలోపం లేకుంటే అన్నివిధాల మేలే. రాజకీయ వాదులకు, రచయితలకు మేలే నదిసం. సుఖశాంతులున్నాయి. ఆనందదాయకం, అప్పులున్నాయా? కష్టించి వసూలుచేసికోగలరు. 3, 4 తా మేలు.

మకరం
(ఉత్తరాషాఢ 2, 3, 4 పా, శనివారం దినం 1, 2 పా)

చాలాకాలంగా జరుగని వ్యవహారాలు అనుకూలంగా జరుగును. విద్యార్థి వర్గానికి మేలైన దినాలు. సభామర్యాదయున్నది, యత్నకార్యసిద్ధి. 1, 2 తా. లందు వస్తు సేకరణకు అస్సారం.

కుంభం
(దనిష్ఠ 3, 4 పా శతభిష, పూర్వాభాద్ర 2, 3 పా)

చాలామంది ఈ రాశివారు దూరప్రాంతాలకు వెళ్లగలరు. కొందరుకు 'సిపి' రంగాన ప్రతిష్ఠ రానున్నది. విద్యావేత్తలున్నారు. కళాసాహితీరంగాన మేలున్నది. ఇష్ట బంధువులు యింటికి రానున్నారు. 29, 30 తా.లందు సర్వశ్రేయం, ధనరాబడిగలదు.

మీనం
(పూర్వాభాద్ర 4 పా, ఉత్తరాభాద్ర, రేవతి)

సజ్జన సాంగత్యం సర్వశ్రేయం. ఆదాయ లోపం లేదు. కళాసాహితీరంగాన అనుకూలత యున్నది. రాజకీయవాదులకు మేలైనదినాలు. ముందుకు సాగయ్యుచుండి. వస్తు వాహన సేకరణకు అస్సారం. 3, 4 తా.లందు అప్రయత్నాదాయం.

-విద్యానోకోటసత్యరంగయ్యశాస్త్రి

మనస్ ఉద్యానికముల చిత్రం

అట్యూరి పెంకటేశ్వరరావు

ఆత్మాభిమానం!

ఆత్మ భక్తి గానం భౌతిక శక్తి ఉపయోగపడినట్లు గానే వ్యయం ప్రతినిధిని పరిక్షించుకోవటానికి ఆత్మాభిమానం ఉపయోగపడుతుంది. ముఖ్యంగా ఆత్మాభిమానం దెబ్బతిన్నప్పుడు లోతయిన మానసిక గాయాలు తగులుతాయి. భౌతిక గాయాలు తేలికగా నయమవుతాయిగాని, మానసిక గాయాలు జీవితాంతం రేగుతూ వచ్చిగానే ఉండే ప్రమాదం వుంది. భౌతిక గాయాలు కనిపిస్తాయి. కాబట్టి వాటిని నయం చేయటానికి కృషి చేయవచ్చును. మానసిక గాయాలు కనిపించవు. వాటి బాధ మాత్రం తరచు అనుభవిస్తాం. అనేక సందర్భాలలో మన ఊహలే మానసిక గాయాలను కలుగజేయవచ్చును. మనల్ని ఇతరులు ఏ విధంగా గౌరవించాలో ఏకక్షణంగా నిర్ణయించుకొని ఇతరుల ప్రవర్తనను నిర్దేశిస్తాం. అనేక సందర్భాలలో ఇతరులకు మన ఉద్దేశ్యాలు తెలియవు. కాని వారి ప్రవర్తన మనం పూహించిన దానికి భిన్నంగా వుంటే మన ఆత్మాభిమానం దెబ్బతింటుంది. కలుపుగోలుగా తిరిగి వారిలో నమాజ స్మరణ ఎక్కువగా వుంటుంది. కాని నమాజ స్మరణ లేని వారిలో దురభిమానం ఎక్కువగా వుంటుంది. అట్టి వారు దురభిమానాన్నే ఆత్మాభిమానం అనుకొనే ప్రమాదం వుంది.

ఉద్యోగములలో కొంతమందికి ఆత్మాభిమానానికి దురభిమానానికి తేడా తెలియదు. దురభిమానాన్నే ఆత్మాభిమానం అనుకొని తమకు తామే మానసిక గాయాలను కలిగించుకొంటారు. దురభిమానం అపొంకారాన్ని ప్రేరేపిస్తుంది. గర్వంగా వ్యవహరించే వారు తమ అపొంకారాన్ని ఆత్మాభిమానం అనకొంటున్నారని గ్రహించాలి. తమకులేని గొప్పతనాన్ని పూహించి, తమ కొలమానాల ప్రకారం ఇతరులు తమకు విలువ నివ్వాలని కొందరునుకొంటారు. ముఖ్యంగా అందాన్ని గూర్చి, తమ వస్త్రోత్తాన్ని గూర్చి, వంశాన్ని గూర్చి, తమ హోదాను గూర్చి చాలా మంది అవాస్తవిక అంచనాలను వేసుకొంటారు. తమ లోపాలను మరుగు చేసుకొంటారు. ఇతరుల సలహాలను, మానవలను విమర్శలుగా భావించి వరిగణనలోకి తీసుకోరు. తమ శక్తి సామర్థ్యాలను ఎక్కువగా పూహించుకొని తమకు తామే ఏకక్షణంగా తమ స్థాయిని నిర్ణయించుకొంటారు.

తామాసింపిన విధంగా ఇతరులు నృందించకపోతే విపరీతంగా చలిస్తారు. ఇతరులపై ఈర్ష్యా ద్వేషాలను ప్రదర్శిస్తారు. ఇతరులు తప్పు చేస్తున్నారనుకొని వారి తప్పులను దిద్దటానికి ప్రయత్నిస్తారు. -అనలు లోపం తమలో వున్నదనే సత్యాన్ని గ్రహించలేరు. ఇట్టి అనంగత ప్రవర్తనకు లోనయిన వారు ఎప్పుడూ కోపంతో ఇతరులతో పోట్లాడుతూ కనిపిస్తారు. అందరినీ విమర్శిస్తూ, వారిలోపాలను ఎత్తి చూపుతూ తమ లోపాలను గుర్తించలేకపోతారు.

ఆత్మాభిమానం ఆత్మ విశ్వాసానికి ప్రతిక. ఎవరికి వారే తమ మనోఫలకంపై తమ అందర్లతో సాందర్యాన్ని చిత్రీకరించుకొంటారు. అంగ ప్రకల్పం వున్నవారు కూడా ఆత్మాభిమానంలో నృందిస్తున్నప్పుడు అంతర్గత సాందర్యాన్ని ప్రకటింపలేరు. వారి ఆత్మ విశ్వాసం భౌతిక భక్తిగా అను, అశక్తతను మరీపించజేస్తుంది. ఎటువంటి అవలక్షణాలు లేనివారు తమ విశ్వాసాన్ని లోనభూయిస్తూ మనోఫలకంపై చిత్రీకరించుకొంటే వారి నృందన అట్టి చిత్రాన్ని ప్రకటింపిస్తుంది. అందువల్లే వారి ప్రవర్తన అందరికీ విచగింపు కలిగిస్తుంది.

ఉద్యోగములు తమ రేఖా చిత్రాలను వాస్తవానికి దగ్గరగా తామే గీసుకోగలగజే సామర్థ్యాలను సంతరించుకోవాలి. తీరుబడిగా వున్నప్పుడు ఇతరులతో తాము వ్యవహరించే పద్ధతులను ఆత్మ విమర్శ ద్వారా ముక్కుంగా పరిశీలించాలి. తమ నపా ఉద్యోగులతో వివాదాలు ఏర్పడిన సందర్భాలను పునః పరిశీలించాలి. ఎక్కువమందితో సత్ సంబంధాలు లేకుంటే లోపం తనలోనే వున్నదనే సత్యాన్ని గ్రహించాలి. అట్లాగే కుటుంబ సభ్యులతో, స్నేహితులతో పై అధికారులతో, క్రింది ఉద్యోగులతో ఇరుగు పొరుగు వారితో తాము వ్యవహరించే తీరు అదమరికలు లేకుండా విమర్శనా దృక్పథంతో ఆత్మ పరిశీలన చేసుకోవాలి. ఎక్కువ మందితో విరోధ భావం కలిగి వుంటే

తమ దురభిమానం, ఆత్మాభిమానంగా వ్యవహరిస్తోందనే సత్యాన్ని గ్రహించాలి. ఇతరులు మూలాలనుకోవడం కంటే తామే మూలాలైన అవసరం వుందని గ్రహించాలి.

కొంతమంది ఉద్యోగములు తమపై తమకే ద్వేషం వున్నట్లుగా వ్యవహరిస్తారు. తమ లోపాలను ఎత్తి చూపి ఇతరుల వక్ష నుండి సానుభూతిని పొందటానికి ప్రయత్నిస్తారు. ఉదాహరణకు "నేను పట్ల అధికస్తులని", "నాకు పంట చేతకాదు" "నాకు ఏ నిర్ణయం చెయ్యాలన్నా భయం," లాంటి మాటలను ఎక్కువగా చెప్పి కుపోయేవారు ఈ కోవకు చెందుతారు. తన లోపాన్ని కనుక తామే గుర్తించితే దానిని సరిదిద్దుకోవడానికి ప్రయత్నించాలి గాని దాన్ని గురించి గొప్పగా ప్రచారం చేయడం పల్ల ప్రయోజనం వుండదు. కాని వారి మందిలో తమలోపాన్ని సరిదిద్దుకోవడానికి కావలసిన కృత నిశ్చయం కనిపించదు. అందువల్లే వారు తరచు తాము మారదల్యకోలేదనే విషయాన్ని వరోక్షంగా తెలియజేస్తారు.

విన్నతనం నుండి తాము ఈ విధంగానే జీవనం సాగిస్తున్నామని, ఇంతవరకు అందరూ

సాదరంతో తమ లోపాలను అర్థం చేసుకున్నారని మీరు కూడా సానుభూతితో వ్యవహరించడం ప్రాధేయపడుతున్నారనే విషయాన్ని గ్రహించాలి. అట్టి సందర్భాలలో ఆత్మ మ్యానగా భావాన్ని ఇతరుల సానుభూతిని పొందటానికి పరికరంగా వుపయోగించుకొంటారు. తాత్కాలిక ప్రయోజనాన్ని ఆశించి ఇతరుల సానుభూతిని పొంది తమ అవసరాలను తీర్చుకోవడానికి అలవాటు పడ్డవారు తమలోపాలను సరిదిద్దుకోవడానికి ప్రయత్నించరు. లోపాలను సమర్థించుకొంటూ ఆత్మమ్యానగా భావంతో వ్యవహరిస్తారు.

తమ లోపాన్ని గనుక తాము గుర్తించితే దాన్ని సరిదిద్దుకోవడానికి ప్రయత్నించాలి గాని గూర్చి ప్రచారం చేయడం పల్ల ప్రయోజనం వుండదు. తమ అసమర్థతను సమర్థించుకోవడానికి దానిని ఒప్పకోవడమే కాకుండా తమను దూషించుకోకుండా పల్ల ఆత్మాభిమానం కుంచించుకోవాలి. ఇట్లా తరచూ ఆత్మాభిమానాన్ని కించపరుస్తూ వ్యవహరిస్తే చివరకు ఆత్మాభిమానాన్ని శాశ్వతంగా కోల్పోయే ప్రమాదం వుంది.

తప్పు చేయడం మానవ సహజం. తప్పుల నుండి గుణ పాతాలు నేర్చుకొని మళ్ళీ చేసిన తప్పును చేయకుండా ఉండటానికి కృషి చేయాలి. తరచు ఇతరుల క్షమాపణ కోరే వారు తమ తప్పుల నుండి గుణపాతం నేర్చుకొని వారే. ప్రతిరోజు అనేకసార్లు తమకు సగ్గు ఎక్కువనో, మతి మరుపుతో వ్యవహరిస్తున్నామనో, అనుభవం తక్కువనో, జాగ్రత్త లేదనో చెప్పుకొనే వారు ఆత్మవిశ్వాసం క్రమక్రమంగా క్షీణిస్తుంది. అట్టి వారు తమ లోపాలను మూటి మూటికి ఎత్తి చూపి ఆత్మ విమర్శ చేసుకొంటున్నట్లు కను పిస్తుంది. కాని వారికి మూలాలనే చిత్తుపద్ధి లేకపోవడంవల్ల నాటకీయంగా ఆత్మ విమర్శ చేసుకొంటున్నట్లు కనిపించి ఇతరుల సానుభూతిని తాత్కాలిక ప్రయోజనాల కొరకు పొందుతున్నారని గ్రహించాలి. అట్టి వారు ఆత్మ విశ్వాసం క్రమ క్రమంగా క్షీణిస్తోందనే సత్యాన్ని ఎంత తొందరలో గ్రహిస్తే అంత మంచిది.

వాటిజ్ ది యూజ్? అనే తత్వం ప్రమాదకరం !

విజయం సాధిస్తే తిక్కశంకర య్యలా పొంగిపోవడం, వైఫల్యం చవిచూస్తే దేవదాసులా కృంగిపోవడం ఈ జాతిలో ఎవరికీ ఎదగని మనసునూ, మయసునూ సూచిస్తాయి.

అనుకున్నది అనుకున్నట్లు జరిగిందనే సంతృప్తివలన గెలుపు సంతోషకారణం అవుతుంది. ఆశించింది అందుకోలేనప్పుడు నిరాశవలన ఓటమి దుఃఖకారణం అవుతుంది.

చేపట్టిన చర్య ప్రతికూల ఫలితాలను చూపించినప్పుడు, దాన్ని "వైఫల్యం" గా నిర్ణయిస్తే, నవతరం భాషలో ఫెయిల్యూర్ అనేది పరాజయమే అవుతుంది.

ఒక గొప్ప అటగాడు లేక పాటగత్తె మూడోస్థానంతోనే సరిపెట్టుకోవాల్సి వచ్చిందనుకోండి. భాయంగా పెంచుకొన్నానని వస్తుందని ఆశించిన విజ్రుల దృష్టిలో ఆ విజయం ఫెయిల్యూర్ అవుతుంది. అందుకు విజ్రులే ఎక్కువ నిరాశపడతారు. ఇక్కడ వ్యక్తి "సెట్టెక్"గా వున్నాడు కాబట్టి ఇది సెట్టెక్ ఫెయిల్యూర్.

అలాగే, మరోరకం వైఫల్యం వుంది - ఫలానా సిఫ్ట్ ప్రయోజనంగా నటించానని, అక్కడ తనకు ప్రక్షుకులు ప్రహ్లాదం పడతారని ఆశించిన సుబుడు... మౌనంగా కూర్చుండిపోయిన ప్రక్షుకుల్ని చూసి నిరాశ పడతాడు. కానక్కడ ఫెయిల్యూర్ అర్థం కాదు. ఇక్కడ వ్యక్తి ఆప్టెక్. కాబట్టి ఇది ఆప్టెక్ ఫెయిల్యూర్.

ఒక్కసారి, ఈ రెండు రకాల వైఫల్యాలూ ఏకకాలంలో జరుగుతాయి ఆ

వ్యక్తి బ్రహ్మాండమైన పెర్సానాలిటీ ఇచ్చాడు. అందరూ అద్భుతం అన్నారు. ఆకాశానికెత్తేవారు. అంతా బాగానే వుంది. కాని, తన ప్రదర్శన ఆ వ్యక్తికి చచ్చలేదు. తన ప్రతిభకు తగ్గ ప్రదర్శన ఇవ్వలేకపోయానని నిరాశపడతాడు. అంటే ఆప్టెక్ విజయం సాధించాడు గాని, సెట్టెక్ గా దెబ్బతిన్నాడన్న మాట !

నవతరం వైఫల్యాలే అధికభాగం సెట్టెక్ గా వుంటాయి. తమ వ్యక్తిగత సామర్థ్యం

మీద కొత్త యువన కాంతో, అతిశయంతో కూడిన సమ్మతాలుంటాయి కుర్తకారు. ఇదెంత పని... అంటారు.

హోం వర్క్ని ఇంట్లో పెద్దవాళ్ళచేత చేయించడానికి అలవాటుపడిన కాన్వెంట్ పిల్ల పెద్దయ్యాక ఈ స్వాతిశయాన్ని మరింత ప్రదర్శిస్తారు.

ఇదెంత పనిని రంగంలోకి దిగాక అనలు రంగు లైటపడ్తుంది. ఒకటికి పదిసార్లు ప్రయత్నం చేసినా, పదిసార్లు ఫెయిల్యూర్ అనుకోండి... ఇలాంటి వైఫల్యాలు తమ భవిష్యత్తును దెబ్బతీస్తాయనీ, తమ సామర్థ్యాన్ని పెంపొందించుకోవడానికి తాము కృషి చేయవలసి వుందని గుర్తించే వ్యక్తులు కొందరే వుంటారు ! వైఫల్యాల్ని గుర్తించగల తత్వం వీరిది!! వీళ్లు ఎప్పటికైనా విజయం సాధిస్తారు--

ఇంకొందరుంటారు - తమ వైఫల్యాల్ని పొరబాటున కూడా అంగీకరించరు. వీరైతే ఆ దోషాన్ని ఎవరో ఒకరిమీదకు వెళ్ళి వేయాలనిచూస్తారు. "ఏం ఫర్వాలేదు... మనల్ని మించిన వాడెవడూ లేడు" అని తమను తాము సమర్థించుకొంటారు. తమ పైకి రాకుండా ఏదో దుష్టశక్తులు కుట్రపన్నుతున్నాయంటారు. నలుగురూ తనని చూసి ఏడిస్తున్నారంటారు. ఈ ప్రపంచం అంతా కుళ్ళుమోతులమయంగా చిత్రిస్తారు. అంతే గాని, తన వైఫల్యానికి కారణాల గురించి ఆలోచించరు.

తమ విసిరిన బాల్ బాటే చేతిలో బాల్ విసిరికట్టి రిఫరీ మీద విరుచుకుపడడం వంటి జ్ఞానాలు ఈ కోవకే చెందుతాయి. "ఆడలేని సాని మద్దెం ఓడు అన్నదన్న" తెలుగు సామెతలా ప్రవర్తిస్తారు.

కాని, పరాజయాన్ని స్వీకరించగలిగిన గెలవారు గెలిచిన ప్రత్యక్షాన్ని కాపురించుకొని పునర్నూర్తిగా అభినందిస్తారు.

పని సామర్థ్యంగాని, తెలివితేటలుగాని చాలా పరిమితంగా వుండడం ఫెయిల్యూర్ కు మొదటి కారణం. తన సమర్థతని అంచనా వేసుకోవడంలో వైఫల్యం రెండో కారణం... తన సమర్థతని పెంచుకోవడానికి ప్రయత్నించకపోవడం, అందుకు తగ్గ అవకాశాలు లేక పోవడం మూడవ కారణం. తన శక్తికిమించి ఆశించడం, ఆకాశానికి నిచ్చినలు వేయాలని

(మిగతా 6 వ పేజీలో)

(గత సంచిక తరువాయి)

“అదే - ఇద్దరం ఈ అమ్మకి కూతుళ్ళుకదా! వయసులో అవిడ పెద్దో, నేను పెద్దో తెలియదుకదా!” నవ్వేసింది ప్రజ్ఞ.

“ఓ - మీరు ఆ రూట్ లో వచ్చారా! అవిడ ప్రస్తుతం పుట్టింట్లో వుంది మేడమ్.”

“అఫీసులోనేరానీ, ఇంటిదగ్గర మేడమ్ ని కాదు. ప్రజ్ఞ అని పిలవండి చాలు” నవ్వింది ప్రజ్ఞ.

“థాంక్యూ.”

హఠాత్తు కలియచూస్తూ “ఇల్లు కంపెనీవాళ్ళు యిచ్చారా?” అడిగింది.

“అవునుమ్మా” అంటూ తన కంపెనీ విషయాలు చెప్తూంటే ప్రజ్ఞ తన కంపెనీ విషయాలు మొదలు పెట్టింది.

కార్మిక కాలక్షేపంకోసం తులసితో కలుర్లు మొదలు పెట్టాడు.

“చిన్నప్పటికీ ఒకసారి నా చెయ్యిచూసి జాతకం చెప్పారు. మళ్ళీ చెప్పండి అక్కయ్యగారూ!” అంటూ తులసి పక్కకివచ్చి కూర్చుని చేతిని ఆమెముందుకు చాపాడు కార్మిక.

“భవిష్యత్తును గురించి తెలుసుకోవాలని అంత ఆరాటం ఎందుకయ్యా. మంచి చదువు, మనసుని స్వాధీనంలో వుంచుకో గలిగిన శక్తి నీకుంది. వాటితో ఎక్కడికి వెళ్ళినా నీకు రాజగోరవమే” అతని చెయ్యి పరిశీలనగా చూస్తూ “కార్మిక! నీకు ఆనాడే చెప్పాను. అన్యోన్యమైన దాంపత్యం, ముచ్చటైన సంసారం, ముత్యాల్లాంటి ముగ్గురు పిల్లలు - దేనికి లోటులేని జీవితం - ఇంత కంటే నీకు యింకేంకావాలయ్యా?”

అప్రయత్నంగానే తలతిప్పి ప్రజ్ఞ వెళ్ళి చాశాడు కార్మిక. అతని కళ్ళల్లోకి చూసే శక్తి లేనట్లు గలుక్కున తల దించుకుంది ప్రజ్ఞ.

మరక్కడంలోనే తేరుకుని “అమ్మా! నాకుకూడా చెప్పండి” ఉత్సాహంగా చేతిని ఆమెముందుకు చాపింది.

“నేను చెప్పను” చిరుకోపం ప్రదర్శించింది తులసి.

“అదేమిటి?” అయోమయంగా చూసింది

“అమ్మని పరాయివాళ్ళలా ‘మీరు’ అంటారా ఎవరైనా?”

“సారీ! చెప్పమ్మా” గారంగా అంటూ తన చేతిని ఆమె చేతిలో వుంచింది ప్రజ్ఞ.

“నీ జాతకానికి తల్లీ!” అంటూ ప్రజ్ఞ అరచేతిలో ముద్దుపెట్టుకుని, ఆ చేత్తో తన చెంపలు నిమిరుకుంది.

తన చేతులకి కన్నీటి తడి తగలడంతో “అమ్మా!” ఆదుర్దాగా పిలిచింది ప్రజ్ఞ.

ప్రజ్ఞ అరచేతిలోకి పరిశీలనగా చూస్తూ “నీ నక్షత్రం....శ్రవణం కదూ?” అడిగింది.

“నాకు తెలియదమ్మా.”

“నాకు తెలుసులే....నువ్వు....ఎవరినైనా ప్రేమించావమ్మా?” కనుబొమలు ముడిచి చూస్తూ అడిగింది తులసి.

చచ్చిన తల తిప్పి కార్మిక వెళ్ళి చూసింది. ఆ చూపుల్లో భేలతనం దొడ్డకమైంది. ఎందుకో ఆమెకే తెలియదు. కాని కార్మిక మూత్రం శుంకుతున్నాడు ఎందుకోమరి!

“అన్యాయం అక్కయ్యగారూ! ప్రేమించి పెళ్ళాడిన పతిదేవుడిని నేనెక్కడుండగా ఎవరినైనా ప్రేమిస్తున్నావా అని అడుగుతున్నారా?” కిసుకగా అన్నాడు కార్మిక.

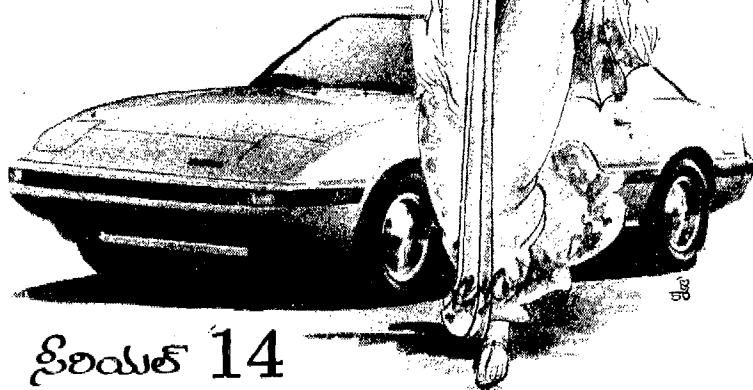
కార్మిక చేతిని అందుకుని తన చేతిలో వున్న ప్రజ్ఞ చేతిని అతని చేతిలో వుంచి గట్టిగా అదిమిపట్టుకుని “కార్మిక! ఎట్టిపరిస్థితులలోను ప్రజ్ఞ చేతిని విడిచిపెట్టవుకదూ?” అడిగింది నీళ్ళు నిండిన కళ్ళతో. కొత్తుకున్న వారి హస్తద్యయం నుంచి జ్వలించిన అనురాగం, విద్యుత్తరంగాలుగా మారి, మనసులను తాకగా, అవి పోకో తిన్నాయి. అనురాగం అనాపక్షి పోటీపడిన వింత అనుభూతి.

“అలా అడుగుతున్నారేమిటి?” తెల్లబోయాడు కార్మిక.

“అక్కా! విన్ననే పెళ్ళయిన కొత్త దంపతులు వాళ్ళు. కాసేపు కలుర్లుచెప్పి, బోజనంపేసి వెడతారని పిలిస్తే నువ్వు ఏడుపు ప్రోగ్రాం పెట్టావేమిటి?” విసుక్కున్నాడు కళ్యాణ్.

గంధర్వాసమీరాబు

శ్రీమతి జి.భక్తి
కృష్ణవరద

“ఎట్టిపరిస్థితిలోను ప్రజ్ఞ చేతిని విడిచి పెట్టనక్కర్లుగారూ! వరేనా?”

“చాలా సంతోషం తమ్ముడూ! ఏదో నెర్వస్ నవ్. ఏమీ అనుకోకు. వడండి భోజనాలు చేద్దాం!” లేచి కిచెన్ లోకి వడిచింది తులసి.

ఆమెని అనుసరించింది ప్రజ్ఞ. గ్లాసుల్లో మంచినీళ్ళు నింపుతూ “అమ్మా! నా జాతకంలో ఏదైనా అశుభం గోచరిస్తోందా?” అడిగింది ప్రజ్ఞ.

“అచ్చో! అదేంలేదు. నేను ప్రేమ విషయంలో అతి దారుణంగా మోసపోయాను. అందుకే ప్రేమ పేరు చెప్తే నాకు తెలియకుండానే నెర్వస్ నవ్ చోటుచేసుకుంటుంది. అంతేనమ్మా. ఈ అమ్మని మరచిపోకుండా అప్పడప్పుడు వస్తాంటావా?” ప్రజ్ఞని అక్కన చేర్చుకుని గద్దదస్వరంతో అడిగింది.

“అలాగేనమ్మా. తప్పకుండా వస్తాంటాను.”

“నిన్నరాత్రి పార్టీ అంతా వీడియో తీశారట కదా! మీ పెళ్ళివి, పార్టీని అన్నీ వీడియోకేసెట్లు, ఫోటోలు ఒకసారి చూపించవా తల్లీ.”

“అలాగేనమ్మా. ఈసారి వచ్చేటప్పుడు తీసుకొస్తాను” క్షణం ఆగి “అమ్మా! నాగురించి నాకు భయంలేదు. బాధలేదు. మా చెల్లి ఈమధ్యనే కిడ్నాప్ చేయబడింది. వయసులోవున్న ఆడపిల్ల, పోలీసుకార్యాలలోకి ఎక్కితే దాని భవిష్యత్తు పూర్తిగా నాశనం అయిపోతుందని భయపడి పోలీసు కంప్లెయింటు యిస్తలేదు. అడిగినవాళ్ళకి మద్రాసులో మా మేనత్తగారింట్లో వుండి చదువు కుంటోందని చెప్పాను. అది అసలు ఎక్కడుందో, ఎలా వుందో.... లేక, చచ్చి....”

తులసి చటుక్కున ప్రజ్ఞనోటిని మూసి, కళ్ళుమూసుకుని “పేరు, నక్షత్రం చెప్ప” అంది.

చెప్పింది ప్రజ్ఞ.

రెండునిమిషాల అనంతరం కళ్ళుతెరిచి “ఆ అమ్మాయి గురించి బాధపడాలన్న చనే మీలేదమ్మా. క్షేమంగానే వుంది” అంది తులసి.

“అయితే మరి - ఇంటికి తిరిగిరావచ్చుకదా! కనీసం ఎక్కడుందో తెలియజేస్తే వెళ్ళి తీసుకోవచ్చేవాళ్ళుకదా!” వెంటనే అంది ప్రజ్ఞ.

“లేదమ్మా! తెచ్చుకున్నా మళ్ళీ అక్కడికి వెళ్ళాలన్న పిల్లే.”

“అంటే?.....?”

“ఆమెకి పెళ్ళయి ఉంటుందని నా అభిప్రాయం”

“పెళ్ళా?”

“అదేమిటమ్మా పెళ్ళంటే అలా అది

జరిగిన కథ

సీతారామారావుగారి చిన్నకూతురు భార్యని కిడ్నాప్ చేసిన కళ్యాణ్ అమెను అయిష్టంగానే పెళ్ళిచేసుకున్నాడు. కూతురు అదృశ్యమైన బెంగతో సీతారామారావుగారు మంచం పట్టి, క్రమంగా కోలుకున్నాడు. పెద్ద కూతురు ప్రజ్ఞ బిడ్డ నేనే వ్యవహారాలు చూస్తోంది. అమెను వెళ్ళాడమని తల్లిదండ్రులు ఒత్తిడిచేస్తారు. వారి మాట కాదనలేక ప్రజ్ఞ వివాహానికి అంగీకరిస్తుంది. అయితే విక్టర్ అనే యువకుని ప్రేమించిన విషయం బయటకు చెప్పదు. విక్టర్ అమెరికాలో ఉంటున్నాడు. అందువల్ల కార్మిక అనే యువకుని తాత్కాలికంగా అద్దె మొగుడుగా వుండమని కోరుతుంది. ప్రజ్ఞ కార్మిక ల వివాహం జరుగుతుంది. వీరు కళ్యాణ్ ఇంటికి విందుకోసం వెడతారు. భార్యని సంగతి ప్రస్తావించగా అతడు ఆశ్చర్యపడతాడు.

బెడ్ దిగడమే లేదు. నా పెళ్ళి కోసం చూచెల్లి ఎంత ఆశగా ఎదురుచూసిందో తెలుసా? అటువంటిది...మమ్మి, దాడిల బాధ చూడలేక... చివరికి... అది లేకుండానే పెళ్ళి చేసుకోవాల్సి వచ్చింది. అసలు....”

“ప్రజ్ఞ! వాటిడేదిన?” కార్మిక గొంతు విని, గజగదా కళ్ళు తుడిచేసుకుని తలసికి వడ్డనలో సహాయం చేసింది.

“నువ్వుండవే తల్లీ! నేను తినిపిస్తాను” అంటూ ప్రజ్ఞని కంచంలో చెయ్యిపెట్టని వ్యకుండా తనే కలిపి ముద్దలు చేసి ప్రజ్ఞ నోటికి అందించింది తులసి.

రెండు ముద్దలు తిన్నాక “నేను తింటాను. నువ్వు కూర్చోమ్మా, వారిం చబోతే” నా బిడ్డకి గోరు ముద్దలు తిని పించే భాగ్యానికి నేను నోచుకోలేకపోయాను. ఇప్పుడు నీకు తినిపిస్తాంటే నా బిడ్డకు తిని పిస్తాన్నట్లే ఉంది తల్లీ. నీకు ఇబ్బందిగా ఉందామ్మా? అడిగింది తులసి, గద్దదస్వరంతో.

“అచ్చో! అదేం కాదమ్మా. అనవసరంగా నీకు శ్రమ అని....”

“బిడ్డకి గోరుముద్దలు తినిపించడం తల్లి శ్రమ అనుకోదగ్గది. వచ్చే ఏడాది ఈ రోజు నాటికి పండంటి బాబుతో నా దగ్గరికి వచ్చి ఆ బిడ్డకి పాలు తాగించే అవకాశాన్ని నాకు కల్పించాలి”కుడిచేత్తో ముద్ద నోట్లో పెట్టుకుని, నడమ చెత్తో ప్రజ్ఞ తుల నిమిరింది తులసి.

ప్రజ్ఞ కళ్లెత్తి కార్తిక్ వెపు చూసింది. అంతవరకూ ఆమెనే చూస్తున్న అతను చప్పున తల తిప్పుకున్నాడు.

తుల తనదం అయ్యాక “నేను వడ్డిస్తాను. నువ్వు తినమ్యా” అంటూ బలవంతంగా తులసిని కూర్చోబెట్టి, కొనరి కొనరి వడ్డించింది.

కాసేపు కలుపు చెప్పకున్నాక, బయలుదేరిపోతూంటే ప్రజ్ఞని కూర్చోబెట్టి కళ్లకి పసుపురాసి, బొట్టు పెట్టి, పసుపు, కుంకుమ, పూలు, పళ్లు, గజాలతో బాటు చీర, జాకెట్ వల్లెంలో పెట్టి ఇవ్వబోతూంటే ప్రజ్ఞ గభాలన్న లేచి నిలబడిపోయి “అమ్మా! అది మానానికైనా హద్దు ఉండాలి. ‘అమ్మా’ అని పిలవమన్నారు. అన్నం కలిపి గోరుముద్దలు తినిపించి, నా చిన్నతనాన్ని గుర్తుకి తెచ్చారు. అమ్మని మరిపించిన ఈ అమ్మ పరిచయం బాగ్యం కలిగినందుకు చాలా సంతోషిస్తున్నాను. కానీ, ఇలాంటి ఖరీదైన బహుమతులు ఇచ్చి, మరోసారి రావాలంటే నేను సిగ్గు పడేలా చెయ్యొద్దు” ఇచ్చితంగా చెప్పింది.

“దురదృష్ట జాతకురాలైన ఈ అమ్మ చేతి నుంచి పసుపు, కుంకుమ తీసుకోవానికి సంకోచిస్తున్నావా తల్లీ?”

తుల చేతిని తులసి నోటికి అడ్డుపెట్టి “అలా అనొద్దమ్మా” చీర జాకెట్ తీసి పక్కనపెట్టేసి “ఇప్పుడు ఇప్పు” ఇలా నేను వచ్చి ప్రతిసారి ఇచ్చినా తీసుకుంటాను” అంటూ తులసి చేతిలో ఉన్న వల్లెం అందుకుంది.

“ప్రతిసారి ఇవ్వమరూ తల్లి ఈ ఒక్కసారికి తీసుకో.”

“తీసుకోమ్మా. తన కూతురికి ఇస్తున్నాననుకొని ప్రతి ఏటా ఎవరో ఒకరికి ఇలా ఇస్తూ ఉండడం అక్క కి అలవాటు. కొత్త పెళ్లి కూతురిని, ఉత్త చేతులతో పంపడానికి తల్లి మనసు అంగీకరిస్తుందా?” దగ్గరకు వచ్చి ప్రజ్ఞ తల నిమిరుతూ అన్నాడు కళ్యాణ్.

అక్కా తమ్ముల్లిద్దరూ తన పట్లచూపే అనురాగానికి ఉక్కిరిబిక్కిరి అయిపోతోంది ప్రజ్ఞ.

అది రెడీమేడ్ బ్లాక్! పెళ్లం చీర, జాకెట్ కట్టుకుని రావమ్మా అంటూ ప్రజ్ఞని తన బెడ్ రూమ్ లోకి తీసికెళ్లింది తులసి.

కట్టుకునే వరకూ అక్కడ ఉండి బయటికి తీసుకొచ్చింది.

వంగి తులసి పాదాలంటే నమస్కరించింది.

“నా దీవెనలు, నా ఆలోచనలు నీతోనే ఉంటాయి తల్లీ. ప్రజ్ఞని దగ్గరికి తీసుకుని గట్టిగా కాగలించుకుంది. ఆమె కళ్ల నుంచి జారిన నీటి బిందువులు ప్రజ్ఞ శిరస్సున ఆక్షతలైనాయి.

“మావయ్యకి కూడా పెట్టమ్మా” తులసి మాట వింటూనే ఆశ్చర్యంగా “మావయ్య?” అంది.

“అదే... అక్క మీకు... అమ్మయితే... నేను మావయ్యని కదా!” అన్నాడు కళ్యాణ్ నవ్వుతూ.

“ఓ! మీరు ఆ రూట్ లో వచ్చారా? ఒ.కె..! నన్ను ఆశ్చర్యించండి మావయ్య గారూ!” అంటూ కళ్యాణ్ కి పాదాభివంజనం చేసింది ప్రజ్ఞ...

“తల్లీ! అప్పుడప్పులు వచ్చి ఈ అమ్మని చూసి పోతూంటావుకదా?” బేలా. బ్రతిమాలుతున్నట్లుగా అంటున్న తులసిని చూస్తే చాలా జాతేసింది ప్రజ్ఞకు.

“ఇంత మంచి అమ్మని దూరం చేసుకున్న ఈ బిడ్డ ఎంత దురదృష్టవంతురాలు!” అనుకుంది లోలోపలే...

“అలాగేనమ్మా. తప్పకుండా వస్తూంటాను” పోమి ఇచ్చింది ప్రజ్ఞ.

“అక్కా! నీ కూతురు అందరు ఆడ పిల్లల్లా పసి పాటలు లేక గోళ్లు గిట్టుకుంటూ కూర్చునే జాతికి చెందింది కాదు. పెద్ద కంపెనీకి ప్రొఫ్రెయిలర్, మేనేజింగ్ డైరెక్టర్. ఛాంబర్ ఆఫ్ కామర్స్ కి కాబోయే ప్రెసిడెంటు, పెళ్లి, పార్టీ, పూజలంటూ పేరంట్య్ గొడవ పెరుగుతూంటే ఈ రెండురోజులు ఇంట్లో ఉంది గానీ, రేపటి నుంచి పుల్ బిడ్డ, నవ్యాడు కళ్యాణ్.

“అఫ్ కోర్స్! కానీ, ఈ అమ్మ కోసం తప్పకుండా అప్పుడప్పుడు తిరిక చేసుకుని వస్తూంటాను.”

“కార్తిక్! అక్క మీ ఇద్దర్నీ చాలా ఇబ్బంది పెట్టినట్లుంది కదూ!” సారీరా” కారెక్కబోతూంటే కార్తిక్ చేతిని అందుకుని మృదువుగా నొక్కాడు కళ్యాణ్.

“అదేం మాటరా! ఇన్నాళ్ల తరువాత అక్కయ్యగార్ని ఇలా కలుసుకోవడం చాలా సంతోషంగా ఉంది.” మనస్తాల్లిగా అన్నాడు కార్తిక్.

“అవును కళ్యాణ్! రియల్లీ పెరివేరి హేపీ. వీలున్నప్పుడు మళ్లీ వస్తానమ్మా.” అంటూ వచ్చి కారెక్కేసింది ప్రజ్ఞ.

“ఈసారి వచ్చేటప్పుడు శ్రీకాంత్ ని, ఎదుషిని కూడా తీసుకురండి” చెప్పాడు కళ్యాణ్.

“అలాగే! గుడ్ నైట్” అంటూ కారు స్టార్ట్ చేసింది ప్రజ్ఞ.

“ప్లీ! మా కుటుంబానికి ఇన్ని కష్టాలు అనుకున్నాను. ఇంటింటా ఒక్కొక్క రకం. అవిడని చూస్తే గుండె తరుక్కుపోతోంది కాదు కార్తి!” అంది స్లోగా డ్రైవ్ చేస్తూ.

“అవును. ఆ బాధని మరిచిపోదానికి కాబోలు మరచిపోదానికి కాబోలు రోజులో ఎక్కువ సమయాన్ని దైవద్యానంలో గడుపుతుండటం. మొత్తానికి రెండు గంటల తొలి పరిచయంలోనే అవిడకి ముద్దుల కూతూరిపై పోయావు.” నవ్వుతూ అన్నాడు.

పెదవులు విడివిడనట్లుగా నవ్వింది ప్రజ్ఞ. స్వీడుని కాస్త వెంచుతూ.

కారు కనుమరుగయ్యే వరకూ చూసి, చేతుల్లో మొహం దాచుకుని వెక్కి వెక్కి విడుస్తున్న తులసిని భుజాల చూట్టూ చెయ్యేసి పట్టుకుని లోపలికి తీసికెళ్లాడు కళ్యాణ్.

ఓదార్చినా దుఖం మరింత అధికమవడం తప్ప ప్రయోజనం ఉండదను, బెడ్ రూమ్ లోకి తీసికెళ్లి పడుకోబెట్టి “రెస్ట్ తీసుకో అక్కా! స్లీప్ రిలాక్స్ యువర్ సెల్ఫ్” అనునయించి,

ఈ సవల పురుషునినాడు చందన కంచిశారీస్ రాశిమంత్రి

తన గదికి వేసిన తాళంతీసి లోపలికి వెళ్లాడు.

బెడ్ మీద పడుకొని వెక్కి వెక్కి ఏడుస్తున్న భార్యని తలుపుల తీసివ చచ్చాడు విని తలపెత్తెత్తి చూసింది. చాలా సేపట్నీంచి ఏడవడం వల్ల కళ్లు, ముఖం ఉబ్బి ఎర్రగా ఉన్నాయి.

“ఇప్పుడు మీకు సంతోషంగా ఉందా? అక్కని, బావగారిని ఇంటికి పిలిచి కూడా నన్ను చూడనివ్వకుండా, మాట్లాడనివ్వకుండా చేశారు. అక్క పెళ్లి కోసం నేనెన్ని కలలు కన్నానో తెలుసా? అవన్నీ మీ మూలంగానే కల్లలయి పోయాయి. మీలో మానవత్వం లేదు. దయాదాక్షిణ్యాలు లేవు. ఇంత కంటే నన్ను ఒక్కసారి పీకపిసికి చంపేయకూడదూ!” రోషంగా అంది, భార్యని.

“నేనిలా దానవుడిలా మారడానికి కారుకుడు నీ బాబు. ఆ తండ్రికి కూతురిగా పుట్టిన పాపానికి ఈ మాత్రం శిక్షణ తప్పదు మరి. నల్లే పడ! భోజనం చేశాక తిరిగి ఏడుద్దువుగానీ” రెక్కపట్టుకుని లేవదీయబోతున్న అతని చేతిని విసిరికొట్టి, “మీ అక్కా తమ్ముల్లిద్దరూ పీకలదాకా మెక్కారూ! నేనిలా చస్తే మాకేం?” రుసరుస లాడింది.

“పిచ్చివాగుడు వాగక నోరుమూసుకుని పడ.”

“నేను చచ్చినారాను.”

“అయితే ఇక్కడే చావు” ఆమెని విసురుగా బెడ్ మీదకి నెట్టేసి వెళ్లిపోయాడు కళ్యాణ్.

కాసేపటి తర్వాత తులసివచ్చి భార్యని పక్కలో కూర్చుని “భోజనం చేద్దవుగాని రామ్మా” మృదువుగా వెన్ను నిమిరుతూ లాలనగా పిలిచింది.

“నేను తినను. పెద్దమ్మా అని అయినా పిలవమని నువ్వు నోరు తెరిచి అడిగితే నీలో అమ్మ మనసు, ఆడ మనసు ఉన్నాయనుకుని నోరారా ‘అమ్మా’ అని పిలిచాను. మీరిద్దరూ కసాయివాళ్లు. మా అక్కని, బావనీ ఇంటికి పిలిచి కూడా నన్ను చూడనివ్వకుండా, మాట్లాడనివ్వకుండా చేశారు. మా తమ్ముడిమీద ఒట్టువేసి ఉండకపోతే, ఇక్కడి నుంచే ఎలుగెత్తి ‘అక్కా! నేనెక్కడ ఉన్నాను. నన్ను నీతో తీసుకుని పో’ అని అరిచి ఉండేదాన్ని. ఆ కసాయి మనిషిచేత ఈ మెడలో తాళి కట్టించుకున్న పాపానికి నోరు మూసుకుని ఊరుకోవాలి వచ్చింది. సీరియస్ గా శాసితే ఆయన నీ మాట జవదాటరు. మరి.... కన్నవారిని, తోడబుట్టినవారిని ఇలా వేరుచేయడం పాపం అని నువ్వయినా చెప్పవచ్చు కదా!” వెక్కుతూ అంది.

“పిచ్చితల్లీ! నువ్వు ఏ ఒట్టుకి అయితే కట్టుబడి మీ అక్క ముందు నీ ఉనికిని బయటపెట్టలేకపోయావో, నేనూ అలాంటి ఒట్టుకి కట్టుబడే ఈ విషయంలో నోరు మూసుకోవాల్సివస్తోందమ్మా. నీది కట్టుకున్న బంధం అయితే నాది తోడబుట్టిన బంధం, పెంచిన అనుబంధం తల్లీ! ఈ విషయంలో కనుక నేను కల్పించుకుంటే నాకు తన శవమే మిగులుతుందని వాచ్చరించి నా నోరు కట్టేశాడమ్మా! భార్యనీ! మా అమ్మా నాన్న చిన్న

ప్పుడే చనిపోతే నా కన్నబిడ్డకంటే చిన్నగా వాడిని పెంచి పెద్దచేశాను. అలాంటివాడిని ఇప్పుడు చేతులారా ఎలా చంపుకోనే తల్లీ! ఇందాకా...మాట వరసకి మీ చెల్లెలికి పెళ్లి అయి ఉంటుంది అని నేనంటే ఆ చేసుకున్న వాడు చదువు సంస్కారం లేనివాడు, పిరికి నన్నానీ అని నిందించింది. అలా కాకుండా కళ్యాణ్ నిన్ను నమ్మించి, మానభంగంచేసి పెళ్లిచేసుకోకుండా వదిలేస్తే...? మీ అక్క ఎలా రియాక్ట్ అవుతుందో ఒక్కసారి ఆలోచించు. ఈ కళ్యాణ్ ఎదురుపడితే కోపంతో మండిపడడమే కాక, కాలిపాదేసినా ఆశ్చర్యం లేదు కదూ!” అలా మూటిగా అడిగేసరికి ఏం చెప్పాలో తోచలేదు భార్యకి.

“హా! నాకు తెలుసమ్మా, కాదు అని నువ్వు అనలేవు. ఆ స్థితిలో ఏ అక్క అయినా, ఏ అన్న అయినా, ఏ తండ్రి, తల్లి, తమ్ముడు అయినా అలాగే చేస్తారు లేదా, చెయ్యడానికి అయినా ప్రయత్నిస్తారు కదూ!”

“నిజమే. తోడబుట్టినవారికి, కన్నబిడ్డకి అయినా అవకారం జరిగితే ఏ అన్నదమ్ములైనా, తల్లిదండ్రులయినా ప్రతికారం తీర్చుకోడానికే ప్రయత్నిస్తారు. మా అక్కనీ, బావనీ సాదరంగా ఆహ్వానించి, స్నేహంగా మాట్లాడి, సగౌరవంగా సాగనంపారు కనుక గానీ, నాపట్ల ప్రవర్తించినట్లే అమానుషంగా ప్రవర్తించి ఉంటే ఈ తలుపులు బద్దలు కొట్టుకుని అయినా వచ్చి, తాళికట్టిన భర్త అని అయినా ఆలోచించకుండా తగిన శాస్త్ర చేసేదాన్ని. వాల్లిద్రోకి ఎలాంటి అవకారం తలపెట్టలేదు కనుకనే, ఇలా నాలో నేను ఏడుస్తూ కూర్చున్నాను.”

“నా పాముంటేని చక్కగా అర్థం చేసుకున్నావు తల్లీ! నా తమ్ముడూ ఆ ప్రయత్నమే చేస్తున్నాడు.”

“అంటే....?”

“నిదానంగా ఆలోచించమ్మా. నీకే అర్థం అవుతుంది భార్యనీ! నాకు ఇలాంటి పగలు, ప్రతికారాలు నచ్చవమ్మా. ఏ కర్రకి నిష్పంటే ఆ కర్రే కాలుతుంది. ఎవరు తప్పుచేస్తే....ఎవరు పాపంచేస్తే వాళ్లే శిక్ష అనుభవిస్తారు. నా దృష్టిలో తప్పులన్నాయనిర్ణేత ఆ భగవంతుడు మాత్రమే కానీ, కళ్యాణ్ ది ఉడుకునెత్తురు. దుడుకు స్వభావం కదా! నా మాట సనేమిరా ఒప్పుకోడు. వాడి పట్టుదల, ఆవేశం తెలిసినదాన్ని కనుక, వాడి శవాన్ని కళ్లచూసే దైర్యంలేక వాడి చేష్టలన్ని మౌనంగా భరిస్తున్నానమ్మా మనసులో నేనెంత కుమిలిపోతున్నానో నీకు తెలియదు. నా జీవితంలా నీ జీవితం కూడా నిరర్థకం కాకూడదనే వాడిచేత నీ మెడలో తాళికట్టించాను. జరిగినదంతా నీకు చెప్పాను వాడి ఆవేశం అర్థంలేనిదని నీకు అనిపిస్తే వాడిని ఏదో విధంగా నువ్వు అడుపులోపెట్టు నాకేమీ అభ్యంతరం లేదు” అంటూ ప్రారంభించింది తులసి.

* * *

(ఇంకావుంది)

త్రా గుడుకు అలవాటుపడిన 'మందు బామ్'లకు దానివలన జరిగే నష్టం గురించి ఎంత బోధించినా మానలేరు. అంతేగాక మందుకు అలవాటు పడిన వ్యక్తి ఒకేసారి దానిని మానలేడు. అలాగే మానసికంగా బానిస అవుతాడని అనేకం. ఎవరైనా త్రాగుట ఒక్కసారిగా మానినా వైద్యరీత్యా కూడా మంచిది కాదు. అధికంగా త్రాగుటకు అలవాటు పడినవారు మానదలచుకొంటే కొద్ది కొద్దిగా 'డౌస్' తగ్గించుకుంటారు. కల్లు, సారాయా త్రాగేవారి కన్నా బ్రాంది, విస్కీ, వైన్, బీరు తీసుకునే వారి అలవాట్లు వేరుగా వుంటాయి. వారు త్రాగిన తర్వాత నడవడికలో ఎంతో మార్పు కనిపిస్తుంది.

మొదటలో సరదాకోసం లేక ఆరోగ్యం కోసం కొద్దికొద్దిగా త్రాగుట మొదలు పెడతారు. ఎవరు కూడా మందు మండి త్రాగుట జరగదు. "ఆరోగ్యానికి పాస్టిక ఆఫ్ రంజర్ ఆరోగ్యానికి త్రాగుట" అనేది యవ్వనంలో కొందరికి ఉండే పరిస్థితివలన, మరికొందరు సరదాగా, లేక తమ కష్టాలు మరిచిపోవడానికి మార్గమవుతోంది.

వైద్య నిపుణులు, ముఖ్యంగా పాశ్చాత్య దేశాలలో యీ క్రింది పద్ధతులు 'త్రాగుట' తులకు సలహా ఇస్తున్నారు.

కొద్దికొద్దిగా త్రాగండి!

కొందరు మొదటి 'రాండు'లో సరిగా 'కెక్' యివ్వలేదని, వెంటనే రెండవ రాండ్, మూడవ రాండు తీసుకుంటారు. తాగిన తర్వాత దాని ప్రభావం మన శరీరంలో కనిపించుటకు కనీసం 20 నుండి 30 నిమిషాలు పడుతుంది. అంటే మొదటి 'రాండు' పుచ్చుకున్న 20 నిమిషాల వరకు దాని ప్రభావం కనిపించదు. తిరిగి వెంటనే రెండవ రాండు, మూడవ రాండు పుచ్చుకున్న వారు తమకు మొదటి రాండు ప్రభావం కనిపించలేదని అపోహలో పుంటారు. యదార్థం ఏమంటే మొదటిసారి పుచ్చుకున్న మద్యం ప్రభావం మూడవ రాండు సమయంలో పని చేస్తున్నది. రెండు, మూడు రాండు మద్యం అప్పటికి మన రక్తంలో కలియదు. అందుకే రాండు, మూడు రాండు మద్య అరిగంట సమయం పుంటే త్రాగుట తగ్గుతుంది.

రోజు మద్యము త్రాగుట మంచిది కాదు. కొద్ది రోజులు విరామం ఇవ్వాలి.

కొందరు ప్రతి రోజు కొద్ది కొద్దిగా త్రాగు తారు. అది కూడా సరికాదు. నేనవిలో కొందరు రోజు కొన్ని 'బీరు' సీసాలు తీసుకుంటారు. అది కూడా మంచిది కాదు. వారంలో రెండు, మూడు రోజులు నిర్లయించుకొని త్రాగుట వలన కొంత 'డౌస్' తగ్గుతుంది.

మన శరీరతత్వముననుసరించి మద్యం శరీరములో పని చేయును. శరీర బరువు, ఆరోగ్యము, మనము ఏమి తిన్నాము అనే పరిస్థితి కూడా కొంత వరకు యిందుకు

పిల్లవాడి అద్భుతం!

కా సులో గొడవచేసే పిల్లల్ని పదిగుం డిళ్ళు తియ్యండిరా! అంటేనే ఆపదోపాలు పోయి హమ్మయ్యా! అని నిట్టూర్చున్నారు. గిన్నీస్ బుక్ రికార్డుల్లో కూడా గంటకు మూడు వేలకు మించి గుండెళ్ళు తీసిన దాఖలాల్లేవక్కడా. అయితే ఆర్యేనియా దేశపు 7 సంవత్సరాల బాలుడు 'సీరన్ ఫర్నాన్డెస్' మాత్రం గంటలో 3,124 గుండెళ్ళు తీస్తున్నాడు. ఇది ప్రారంభమే కనుక ఇన్నింటే తియ్యగలుగుతున్నాడని ఇతని కోచ్ అంటున్నాడు. ఇక ముందు వేల సంఖ్యలో గుండెళ్ళు తీస్తాడన్న మాట! ఎన్ని గుండెళ్ళు తియ్యించే భార్య వచ్చినా బాదబుండబోవీ బాలుడికి...

-బాబు

మందుభాయిలకు చిట్కాలు!

కారణం. ఇందుకు విరుగుడు గంటకు ఒక రాండు మించి త్రాగరాదు. దీనివలన మైకం రాదు. శాస్త్ర వద్దంలో ఆరే అవున్న మద్యము (అల్కహాల్) 12 అవున్న బీర్, నాలుగు అవున్న వైన్ 8 అవున్న యితర మద్యములలో వుండును. అల్కహాల్ ఒక అవున్న ఎట్టి పరిస్థితిలోను మించకుండా వుండుట మంచిది.

'అల్కహాల్' శరీరములో కలిగించు మార్పులను పరిశీలించిన తర్వాత రోజుకు మూడు రాండులు పుచ్చుకొనుటవలన ఎక్కువ బ్లడ్ ప్రెషర్, యితర ప్రభావములు శరీరములో కనిపిస్తాయి. అంతేకాదు. ఆరోగ్యము కొరకు మందుగా మద్యము అలవాటు చేసుకోరాదు.

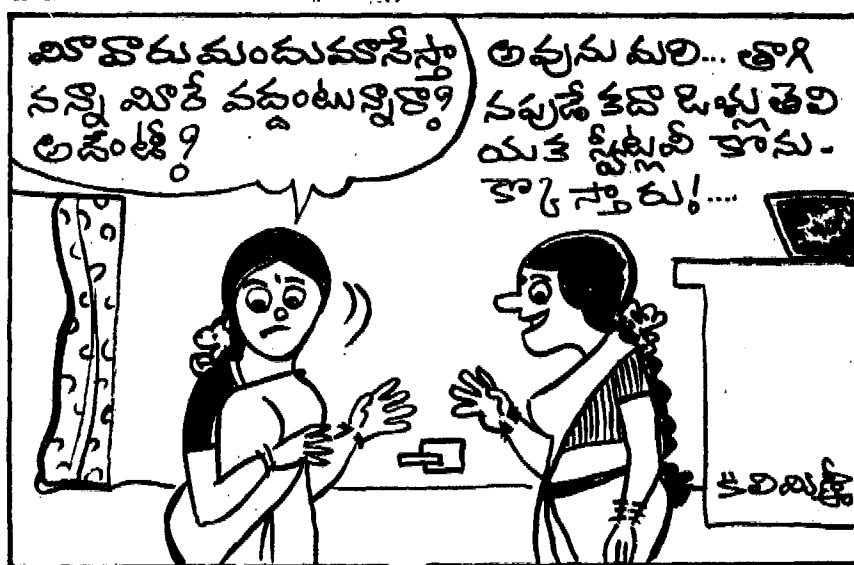
కొందరు వైద్యుల సలహా అనుసరించి, యితర కారణములవలన ఆరోగ్యము కొరకు రోజు కొద్ది మద్యము అలవాటు చేసుకుంటారు. కొందరియూ యూనివర్సిటీలో క్లిని

పోతాడు. ఇక అటుగాళ్ళు, కార్మికులు, కర్షకులు పని ఎక్కువగావున్న రోజులలో త్రాగుట ప్రమాదం.

కష్టపడినప్పుడు, దూర ప్రయాణం చేసి వచ్చిన తర్వాత, అలసి పున్నప్పుడు దాహం ఎక్కువగా వుంటే కొందరు బీరు సేవిస్తారు. అటువంటి సమయంలో కొంత విశ్రాంతి అనంతరం నీరు త్రాగాలి. బీరు ప్లేగు పట్టేవేయకలదు. బీరు వలన నీరు నిలువదునుచుకత్తి, నిర్మాణ కణము కోల్పోవు అవకాశములు వున్నవి. ఇందువల్ల మూత్ర వివర్జన ఎక్కువై ద్రవ్యతత్వమును కోల్పోతారు.

మద్యములు గ్లూసులో కాని, మగ్లో కాని పోసుకొని త్రాగాలి. సీసాతో త్రాగరాదు. గ్లూసులో పోసుకొనుట వలన బొగ్గుపులుసు వాయువు బయటికి పోవును.

(బ్రిటన్, ఇరోపావాసులను చూచి మనకు

కల్ ఫిజియాలజీ ప్రొఫెసర్ గా పనిచేస్తున్న ఏథన్ గోర్ట్స్ తన పరిశోధనలో మొదటగా ఆరోగ్యము కొరకు కొద్ది మద్యము సేవించుట మొదలుపెట్టి తర్వాత దానికి బానిసయి అయినట్లు కనుకొన్నాడు. అంతేగాక మద్యము సేవించుటవలన ఒక విధమైన ఆత్మత, అలజడి వస్తాయి. మనస్సు అవేదన, అలజడిగా యున్నప్పుడు మద్యము సేవించుట ప్రమాదం.

అవేశము, అవేదన తగ్గుటకు కొందరు మద్యము సేవిస్తారు. కాని మద్యము సేవించుట వలన యిది యింకా ఎక్కువ అవుతుంది. వేడి, ఎండ ఎక్కువయున్నప్పుడు మద్యము సేవించరాదు. బీరు కూడా మంచిదికాదు దీని ప్రభావం వలన మనిషి శుష్కించి

శతలమైన (కోల్డ్) బీరు అలవాటు అయినది. మన ముట్టు పున్న వాతావరణం కన్నా అతి చల్లని ద్రవము సేవించుటవలన ఒకేసారి శరీర వేడితో మారుచున్నాడు. మంచి బీరు కొని, 45 నుండి 50 డిగ్రీల చల్లదనము కలిగినది బహిరంగ ప్రదేశము కాకుండా గదిలో త్రాగుటవల్ల అంతగా నష్టము వుండదు.

ఖాళీ కడుపుతో పున్నప్పుడు మద్యము ముట్టరాదు. ముందు ఏదైనా సునవదార్దము తిని అల్కహాల్ సేవించిన, అపరము మత్తు అంతగా కలిగించదు. అల్కహాల్ రక్తములో మెల్లగా కలుస్తుంది.

మద్యము త్రాగునప్పుడు సిగరెట్ మొదలగునవి కాల్చుట మంచిది కాదు. 'ఏసిటాల్డి

హైడ్' పొగాకు, అల్కహాల్ వుండి 'హెపెర్ ఓవరు' ఎక్కువ చేయును. పొగ పీల్చుట అనుమతించు 'బార'లకు వెళ్ళుట మంచిది కాదు.

బుగ్గపున్న మద్యము (బివిరేజ్) త్వరలో రక్తములో కలియును. 'కార్బోనేషన్' త్వరలో జీర్ణకోశములో వెళ్ళునట్లుచేసి రక్తముతో కలియును. నీరు, సోడా కన్నా పక్కిరసం కలుపుకొని మద్యము సేవై హాంగోవరు వుండదు.

సాధారణంగా మద్యం సేవించుటవలన శరీర ఉష్ణోగ్రత పెరిగి 'వేడి' కలుగును అనే అపోహవున్నది. అల్కహాల్ వలన రక్తప్రవాహము పెరిగి, చర్మములోకూడా వెళ్ళును. దాని ప్రభావం వలన శరీరం వేడికలిగి నట్లు అనిపించును. కొంతసేపటికి మద్యం యొక్క ప్రభావం తగ్గినప్పుడు శరీరము చల్లగా వుండును.

'బ్లడ్ ప్రెషర్' వున్నవారు అతి తక్కువ అల్కహాల్ పుచ్చుకోవాలి. లేనిచో బ్లడ్ ప్రెషర్ అతి త్వరలో అధికం అవుతుంది. అల్కహాల్ సేవించుట మానివేసిన వారి బ్లడ్ ప్రెషర్ 10 నుండి 25 పాయింట్లు ప్రెషర్ తగ్గుట యిందుకు విధర్జనం.

వాలామంది అల్కహాల్ కలిసిన మద్యము సేవించి, శరీరము తమ అదీనములో పున్నదని అపోహలో వాదనము వదువుతారు. అది కాదు, లోరి, మ్యూటరు, సైకిల్, రెండెళ్ల బండి అవచ్చును. కాని వారి అవయవములు అంతగా వారి స్వాధీనములో వుండకపోవుట వలన ప్రమాదాలు జరుగవచ్చు.

వెన్నరాసిన రొట్టె, మద్యము సేవించుటకు ముందు తినుట మంచిది. దీనివలన వెన్న ప్లేగుకు అంటుకొని అల్కహాల్ రక్తములో వెంటనే కలువకుండా చేయును.

విస్కీలో ఐన్ గడ్డలు వేసుకొని త్రాగాలి. ఉప్పు కలిగినవి, మానెతో చేసిన 'స్పాక్స్' తినవద్దు.

మద్యము సేవించిన మరుసటి రోజు చన్నీటి తలస్నానము చేయుటవలన 'హాంగోవరు' వుండదు. టిఫిన్, భోజన సమయాల్లో ఎక్కువ నీరు త్రాగాలి. మంచి ఆహారము సేవించాలి.

మద్యం సేవించుట మానలేనివారు కనీసం పై సూత్రాలు పాటించుటవలన అంతగా ఆరోగ్యము క్షీణించదు. శరీర తత్వము ననుసరించి అల్కహాల్ ప్రభావము వుండునని గుర్తుపెట్టుకోవాలి.

- ముక్కరమ్

డోపాల ఉద్యాం

(3వ పేజీ తరువాయి)

చూడడం నాలుగో కారణం. ఈ నాలుగు కారణాలూ మనిషిని పరాజయం పేపు నడుపుతున్నాయి.

మొదటిసారి పరాజయం చవిచూసినప్పుడు ఇంకెవరూ ఇలాంటివి వెల్లితెత్తుకోకూడదనుకుంటారు. పడే పడే ఫెయిల్యూర్ లకు గురౌతున్న వ్యక్తులు తమ తప్పిదాలను గుర్తించలేని పక్షంలో ఇలా కార్యసాధకతను కోల్పోయి, ఏ పనిపట్లా శ్రద్ధ చూపించలేని తత్వాన్ని పెంచుకొని నిరాశావాదులుగా మారిపోతారు.

అనుభవానుభవి పాఠాలు నేర్చుకోగలిగినప్పుడు పరాజయాలు కూడా విజయానికి సోపానాలువుతాయి.

తన వైఫల్యాన్ని కప్పిపుచ్చుకొని, అకారణ విరాగు ప్రకటించే దుష్టతలు దిగువపెట్టుదగ్గరే ఆగిపోతారు. "ఫెయిల్యూర్ బాలరెస్" అంటే పరాజయాన్ని తట్టుకోగలిగే తత్వాన్ని పిల్లలకు అలవాటు చేస్తే భవిష్యత్తులో సాధకతని సాధించుకోగలిగే అవకాశం వుంటుంది.

విఫల ప్రయత్నాలవలన ఆత్మపైర్వం కోల్పోయే ప్రమాదాన్ని పెద్దలు పసిగట్టి, తమ పిల్లల్లో చైతన్యాన్ని ప్రేరేపించేందుకు తగు చర్యలు తీసుకోవాల్సిన అవసరాన్ని ఈ నిరూపణలు హెచ్చరిస్తున్నాయి. ఏ పని తలపెట్టినా నాశనమే... ననే భావం పిల్లల్లో బలపడితే, తప్పించుకుతిరిగే తత్వం పెరుగుతుంది.

అసలు చేయనిదానికన్నా, ఏదో ఒకటి చేసి చూపించాలనే ఆలోచనని మెచ్చుకోవాలి. ఒకట్రెండుసార్లు చేసినా, ఎప్పటికైనా విజయం సాధిస్తాననే సమ్మాకాన్ని వాళ్ళలో కల్పించాలి. అది వాస్తవ పరిస్థితులను గుర్తించేలా వాళ్ళని తయారుచేస్తుంది.

పరీక్షలు రాయడం కానీండి, అటపాటల పోటీలు కానీండి, ఒక సైన్సు ప్రయోగం కానీండి, స్వంతంగా ఒక నిర్ణయం తీసుకోవడం కానీండి... ఇవన్నీ పిల్లల వ్యక్తిత్వాన్ని పెంపొందించే అంశాలు. ఈ అంశాలలో పరాజయాలు ఇమిడివుంటాయనీ, వాటిని అధిగమించాలనీ ముందుగానే పిల్లలు గ్రహించేలా చూడాలి. ఎలాంటిప్పుడు పరాజయాలు ఎదురౌతాయో కూడా వాళ్ళకు ముందుగా తెలిసివుండాలి.

ఇంట్లో పెద్దలూ, బైట టీచర్లూ కూడా స్వతంత్ర భావాల్తో తమ పిల్లలు స్వంతంగా కొంత సాధించాలనే పట్టుదలని పెంచుకు

నేలా ప్రోత్సహించడం చాలా అవసరం. పిల్లల పరాజయాలకు ఇలాంటి వాతావరణం తోడ్పడకపోవడం ఒక కారణమే !!

ఫెయిల్యూర్ కాంప్లెక్స్ - అంటే పరాజయతత్వం - అనేది పడే పడే విఫలమయ్యే పిల్లల్లో పేరుకుపోయి, "చదివి ఏం లాభం?" నంటి నిరాశాభావాలకు లోనౌతారు. "వాటిక్ ది యూత్?" అనే తత్వం చాలా ప్రమాదకరమైంది.

వైఫల్యాలకు విసిగివేసారోయి ఇంట్లోంచి పారిపోవాలని ప్రయత్నించడం, ఆత్మహత్యలకు తలపడడం, అవమానభారంతో కుమిలిపోవడం, ఎవరికీ తమ ముఖం చూపించలేకపోవడం... ఇవన్నీ పరాజయతత్వం ఇక్షణాలు. అర్థంలేని మొండితనంతో విధ్వంసానికి పూనుకొనే పరిస్థితులు కూడా ఈ తత్వంవలనే ఏర్పడతాయి.

అందుకే, పిల్లల శక్తికిమించిన పనులు చెప్పకూడదు. ఒక పరాజయాన్ని పిల్లలు ఎదుర్కొన్నప్పుడు, భూజంతట్టి ఇసుమడించిన ఉత్సాహంతో వాళ్ళు తిరిగి విజృంభించేలా ప్రోత్సహించే వాతావరణం ఇంటా బయటా వున్నప్పుడు పట్టుదలని విక్రమార్కులౌతారు పిల్లలు !!

పిల్లలెప్పుడూ పడినా లేదే తెరలాల్లా ఉప్పొంగాలి !!

మా ఇంటి ఎదురింట్లోకి కొత్తగా ఎవరో దిగారు, వాళ్ళకు గమనించేంత తీరుబడి నాకు లేదు. ఆ ఇంట్లో దిగినావిడకు నా వయసు ఉంటుంది. ఎప్పుడైనా ఉదయం వాకిట్లోకి వెళ్ళింది.

సన్నుచూసి ఒక చిరువపు విసిరి పెట్టిపోతుంది. అంతే అలా తప్ప నాకేం తెలియదు.

ఆరోజు పండుగ.

పన్నెండింటి వరకూ ఎవరి ఇళ్లలో వాళ్ళకు పనులు సరిపోయాయి.

మరో గంటకు భోజనాలు పూర్తయ్యాయి కాబోలు. వాహిని, మల్లీశ్వరి, లీల, వాహిని వాళ్ళ వరండాలో చేరారు.

ఇక అమ్మలక్కలు సమావేశం మొదలయింది. అనుకుని నవ్వుకుంటూ నేను వరండాలో మంచం వాల్చుకున్నాను.

“వాహిని మీ ఇంట్లో ఏం కూరలు?” మల్లీశ్వరి స్వరం వినిపింది.

“చాలా చేశానులేండి” వాహిని జవాబు.

“చాలా అంటే?” లీల ప్రశ్న.

“పులిహోర, చక్కెరపాంకెలి, పప్పు, పులుసు, వేపుడు, గారెలు, కొబ్బరి చట్నీ. అయినా ఇవాల చేయటం ఏముంది. నేను తరచుగా అవన్నీ చేస్తూనే ఉంటాను” వాహిని స్వరం దీమాగా పలికింది.

“పులిహోర చింతపండుతో చేశారా! నిమ్మరసమా!” లీల అడిగింది.

“చింతపండుతో చేస్తే మావారికి ఇష్టం పుండదు. నిమ్మరసం వేస్తే బాగానే పుంటుంది కానీ నేను మాత్రం మామిడి కాదుతో చేశాను.”

“మామిడికాయలు అంటే గుర్తు వచ్చింది. మా ఆడబిడ్డ అత్తగారు ఆనకాయ బాగా పెడుతుంది. అందులో కాస్త అల్లం కూడా వేస్తుంది” అంది లీల.

“అల్లం ఆనకాయలో వేసుకునేకంటే అల్లం చట్నీ పట్టుకోవచ్చుగా” మల్లీశ్వరి అంది.

“మా ఆడబిడ్డవాళ్ళ బాగా పున్నవాళ్ళు, ఒక్క అల్లం ఏం కర్క. వండుమిరప, చింత కాయ, ఉసిరికాయ, గోంగూర, బమేటా వచ్చుళ్ళు అన్నీ పెడతారండీ”

“గోంగూర ఎలా పడతారు? పులిహోర గోంగూర, లేక పండుమిరప కలిపిన గోంగూర?” మల్లీశ్వరి అడిగింది.

“పులిహోర గోంగూరకంటే వాళ్ళకు పండుమిరప గోంగూరే ఎక్కువ ఇష్టం” అంది లీల.

“మా మట్టుకు మాకు పులిహోర గోంగూరకంటే పండుమిరప కలిపిన గోంగూరే ఇష్టం” వాహిని అంది.

“గోంగూర కాస్త ఫరవాలేదుకాని, పండు మిరప ఈయేడు ఏం కొంటా? చాలా రేటు చెప్తున్నారు. పోయిన ఏడాది కూడా పండు మిరప కిలో నాలుగు, అయిదు రూపాయల అమ్మింది. ఈ ఏడు మాత్రం పది, పన్నెండు అంటున్నారు. ఈ సంవత్సరం రేట్లు విపరీతంగా మండిపోతున్నాయి. పచ్చళ్ళు పట్టలేం. వంటమానే రేట్లు బరించలేకుండా ఉన్నాం” మల్లీశ్వరి అంది.

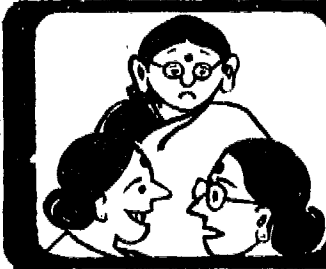
“అవును మల్లీశ్వరి గారూ! ఏదైనా నిలవ పిండివంటలు చేద్దాం అంటే భయం వేస్తుంది. మీకు తెలుసుకదా. ఇంత క్రితం నేను పిండివంటలు తెగ చేసేదాన్ని. మానే రేటు పెరిగిన తర్వాత అవన్నీ మానుకున్నాను. ఏదైనా పిండివంట చేయమని పిల్లలు గొడవ చేస్తున్నారు” వాహిని అంది.

“పిండివంటలంటే గుర్తువచ్చింది. మొన్న మేం బంధువుల ఇంటికి వెళ్లాం చూశారూ! అక్కడ మాకు వాళ్ళ వలసరం పెట్టారు పన సకొనలల చాలా రుచిగా ఉన్నాయి లీల.”

“ఏం పిండితో వండారు?” మల్లీశ్వరి ఆసక్తిగా ప్రశ్నించింది.

“మొదటింటిలో పూరిచేసి మడిచి చాకుతో పనసతోనా ఆకారంలో కట్ చేసి మానెలో వేయించి వండారా పాకం పట్టారట. చాలా రుచిగా ఉన్నాయి” లీల చెప్పి కుపోతూంది.

“ఇంతకు ఈనెల కార్తీకమీద మీరు పంచదార తెచ్చుకున్నారా వాహినిగారూ!” మల్లీశ్వరి అడిగింది.

అమ్మలక్కలు

“ఈనెలకు ఇచ్చాడు మహానుభావుడు. వచ్చేనెలనుండి ఏంచేస్తాడో” వాహిని. నిత్యావసర వస్తువుల పంపిణీ డిపో ఓనరే ఆ మహానుభావుడు అని నాకు అర్థం అయింది.

“ఏం వచ్చేనెల ఎందుకివ్వడట” లీల.

కిలో ఎనిమిది రూపాయల బియ్యం తెస్తారు” వాహిని స్వరంలో చిన్నతనం.

“మేం అంతేనమ్మా, ఇర్రు బియ్యం తెచ్చుకుంటాం. అన్నం తక్కువ తిన్నా మాకు కూర ఎక్కువ కావాలి” మల్లీశ్వరి అతిశయంగా అంది.

చేస్తారు” లీల.

“అవును మా, అక్కకు కూడా అంతే. ఏదైనా ఒక పని మొదలుపెట్టుకుంటే చాలు. ఇరుగమ్మ, పొరుగమ్మ పిలవకుండానే వచ్చి సాయం చేస్తారు. ఇక్కడ అలా కాదు.

వంటకాల్లోనూ డాబుదర్పాలేనా!

“ఏముంది. మాది బోగ్స్ కార్డ్ అట, తీసేస్తారు అంటూ గొలుగుడు”

“మీది ఆకువచ్చి కార్డు కదూ!” మల్లీశ్వరి.

“అవునండీ, బియ్యం వస్తాయని మావార ఆకువచ్చి కార్డు వ్రాయించారు. మేం ఏమో కాస్తో, కూస్తో ఉన్నవాళ్ళంగా కనబడతాంకదా.

“కూర ఎక్కువేం తింటారేండి కూర గాయల రేట్లు ఆకాశాన్నంటుతున్నాయి. ఏ కూరగాయ అయినా కె.జి. పది రూపాయలు కూరగిన్నెలో పెట్టుకుని చూసుకుని, చూసు కుని తినాలి” అంది లీల.

“అందుకే కూరలు కలిపి వస్తాయని నేను ప్రతి వేసవిలో వడియాలు, అప్పడాలు చేస్తుంటాను. అవి వుంటే కూర లేకపోయినా

ఎవరి తిప్పలు వాళ్ళవే” నిష్కారంగా అంది వాహిని. ఆ మాట నిజమే.

“సుత్తి కలుర్లకైతే చేరతారు కాని, ఒక రింట్లో ఎక్స్ట్రా పనులందంటే మాత్రం మిగిలినవాళ్ళు ఆరోజు అక్కడకు రారు. వస్తే పనిచేయబడుతుందని భయం.”

“ఆ ఎవరి తిప్పలు వాళ్ళు కాక, ఒకళ్ళ సాయం చేయడానికి ఎవరి ఒంట్లో అయినా ఓపిక ఏదీ? అసలు తినే తిండిలో బలం వుంటే కదా, మనకు ఓపిక ఉండటానికి” మల్లీశ్వరి అంది.

“అవునండీ!” లీల ఒప్పకుంది.

“అవునమ్మా లీలా! పల్లెటూళ్ళలో అయితే మంచి పొడి వంటా పుంటుంది. ఎవరికి వాళ్ళ కూరగాయలు పండించుకుంటారు, ప్రెష్గా తింటారు. మరి మనం ఎండిపోయినవి, పండిపోయినవి తినాలి. వాళ్ళ బలం మనకు ఎలా ఉంటుంది” మల్లీశ్వరి ఉవాచ.

“నిజం చెప్పారు మల్లీశ్వరిగారూ!” వాహిని అంది.

“ఏమిటి ఇవాల ఈ అమ్మలక్కలు బకాసురిడి చెల్లెళ్ళలా తిండిమీద మీటింగ్ పెట్టారు.”

ముందు రూమ్లో కూర్చోని అన్నీ వింటున్న మావారు నా దగ్గరకు వచ్చి చిన్నగా అన్నారు.

వాళ్ళు వింటారు అన్నట్లు నెగచేశాను. “మల్లీశ్వరిగారూ ఇంతకూ మీరు గండి పేట అనే పల్లెటూర్లో కొన్నాళ్ళు ఉన్నార కదూ!” లీల మొదలు పెట్టింది.

“హాహాహా!” అనుకుంటూ మంచందిగి లోపలకు నడిచాను.

అందుకని మా కార్డు బోగ్స్ కార్డ్గా జమకట్టారు” వాహిని స్వరంలో అతిశయం.

“మాకు మాత్రం ఎట్లో కార్డ్ లీల” అంది.

“మీకు బియ్యం ఇవ్వరుగా” మల్లీశ్వరి.

“అవును. అయినా డిపో బియ్యం మేం తినం. నాసిరకం బియ్యం ఇస్తారు. అవి పశువులు తినాలిన్న బియ్యం” లీల ఈనడింపుగా అంది.

“మేం ఈ బియ్యం అన్నం పండుకోం లీలగారూ! దోసెలకు, వేరే పిండివంటలకూ ఉపయోగిస్తాం. అన్నానికి మాత్రం మావారు.

కాస్త సర్దుకోవచ్చు” వాహిని అంది.

“అప్పడాలు ఎవరు చేస్తారు. చేతులు పీక్కుపోతాయి తల్లీ. నేను వడియాలు పెడతానుగా. అప్పడాలు మాత్రం ప్రతినెలా పాపులో తెప్పిస్తాను” మల్లీశ్వరి అంది.

“షాన్లో తెప్పించుకున్న వాటికంటే మనం చేసుకున్నవి రుచిగా ఉంటాయి. మా పెద్దక్క పల్లెటూరిలో ఉంటుంది కదా! వాళ్ళ డబ్బాలు, డబ్బాలు అప్పడాలు చేస్తారు” అంది వాహిని.

“అలాంటివి చేయడం పల్లెటూరిలో పెద్ద శ్రమ కాదు. ఇరుగు పొరుగువాళ్ళ సాయం

పాఠశాలలో జాతీయ విద్య

ఏ దేశానికైనా ఒక ప్రత్యేకమైన జీవనతత్వం వుంటుంది. దానిపై ఆధారపడిన విద్యా విధానాన్ని వారు రూపొందించుకొంటారు. ఆ విద్య చెందిన దేశాన్ని తమకు అనుగుణమైన విద్యాతత్వాలను రూపొందించుకొన్నాయి. మనకు స్వాతంత్ర్యం వచ్చిన తరువాత మన ప్రభుత్వం ఈ విషయమై అనేక సదస్సులు నిర్వహించింది. వాటిలో అనేకమంది ప్రముఖులు తేల్చిన సారాంశం మన దేశానికి తగిన జాతీయ విద్యావిధానం వుండాలి అని. మన పౌలిప్రధాని నెహ్రూ ఈ విషయాన్నే అనేకసార్లు ప్రస్తావించారు. కాని ఆ పని ఇంతవరకూ జరుగలేదు.

నేటి విద్యా విధానంపై విద్యార్థులు మన దేశంపట్ల ధర్మంపట్ల శ్రద్ధను కోల్పోవటం వల్ల దేశానికి ఏ విధంగానూ ఉపయోగపడటంలేదు. జాతీయ విద్యను పెంపొందించవలసిన బాధ్యతను ఉపాధ్యాయులు చేపట్టాలి. విద్యార్థులలో జాతీయ భావాలను పెంపొందించడమిది. ఈ దేశంలో జన్మించి నందుకు గర్వించేవిధంగా ఈ దేశాన్ని, ఈ

జాతిని, ఈ సమాజాన్ని ప్రేమించేవిధంగా తయారుచెయ్యాలి. బాల్యంనుండి దేశభక్తిని, నైతిక విలువలను, చారిత్రక సత్యాలను మన జాతి విశిష్ట గుణ సంపదను బోధించి, ప్రబోధించి రేపటి పౌరుల మనస్సులలో దేశభక్తిని, ఉన్నత భావాలను నాటవలసిన గురుతరమైన బాధ్యత ఉపాధ్యాయునిదే. ఇందుకు తగిన పాఠ్యాంశాలు మన పాఠ్య ప్రణాళికలో లేవనే చెప్పాలి. జాతీయ విద్యను భాషా బోధకులే బోధిస్తారనే అనుకోరాదు. అన్ని సబ్జెక్టుల ఉపాధ్యాయులు ఈ పనిని చేయవచ్చు. ఏ పాఠ్యాంశాన్ని బోధిస్తున్నా చేయవచ్చు.

ఉదాహరణకు మనం గణితాన్ని బోధిస్తున్నాం అనుకోండి గణితంలో మన శాస్త్రవేత్తలు కనిపెట్టిన గొప్ప విషయాలను చెప్పాలి. వేదాలలో గణితానికి సంబంధించిన విషయాలు చాలా వున్నాయి. నేడు ప్రపంచమంతటా వాడుకతో వున్న సంఖ్యా విధానాన్ని ‘అరబిక్ అంకెలు’ అని పిలుస్తుంటాం. కాని వాస్తవానికి వాటిని కనుగొన్నది భారతీయులే. అసలు దానిని భారతీయ సంఖ్యామానం అని

పిలవాలి. సున్న (0)ను కనుగొన్నది మనమే. సున్నను కొనుగొన్న తరువాతనే పెద్ద పెద్ద సంఖ్యలను వ్రాయటం సులువైనది. అంతేల స్థానాన్నిబట్టి స్థాన విలువను నేర్పిన మొదటి శాస్త్రవేత్త “మేధాతిథి” మనవాడే. మధ్య (మిగతా 8 వ పేజీలో)

ఆడియో కార్డు

టి.వి. సమాచారం

CAUVERY CASSETTES
రసవంతమైన ప్రవహించే
సంగీత ప్రవహం "కావేరి క్యాసెట్స్"

వెన్నెల

శ్రీదేవి కళామందిర పతాకంపై నిర్మాణ మౌతున్న "వెన్నెల" చిత్రం పాటలు అత్యధిక శాతం శ్రోతలను ఆకర్షించేవిగా ఉన్నాయి. సినీ గాయకుడు శ్రీ జి. ఆనంద్ ఈ పాటలకు అందించిన స్వరాలు చక్కని రస మార్పులతో సాగాయి. బాలూ శైలజ పాడిన "వెన్నెలా వెన్నెలా" పాట మొత్తం పాటలలో హిట్ గా ఉంది. బాలూ, చిత్రాలు పాడిన "వేమపంజరం", "ఆనంద్", వాణి జయరాం పాడిన "పిలుపు విన్నాను" పాటలు వినసాంపుగా ఉన్నాయి. రవిశంకర్, మురళి, స్వర్ణలతలు పాడిన "జాలితే కాలేజి లల్లిలే లీనేజి" పాట కాలేజి వాతావరణానికి సంబంధించినది. ఈ పాట ప్రతి ఒక్కరిని ముఖ్యంగా యువతరాన్ని ఆకర్షిస్తుంది. చిత్ర కథ గురించి ఆలోచించకుండా, పాటలు గమనిస్తే "వెన్నెల" చక్కని సంగీత చిత్రంగా హిట్ అయే అవకాశాలు ఎక్కువగా ఉన్నాయి. ఈ చిత్రం ద్వారా ఆనంద్ బిడ్డ సంగీత దర్శకునిగా మారాలని ఆశించవచ్చు! ఏకో రికార్డింగ్ కంపెనీ విడుదల చేసిన ఈ క్యాసెట్ వెల 25 రూపాయలు

ఫస్ట్ లవ్

ఫ్రెండ్స్ అసోసియేట్స్ పతాకంపై తయారౌతున్న ఈ చిత్రం టైటిల్ సు బట్టి దిన్ని లీనేట్ లవ్ స్టోరీ చిత్రంగా భావించవచ్చు. మొత్తం పాటలను గురుచరణ్ వ్రాయగా, సంగీత దర్శకుడు శరత్ యువత రాన్ని ఆకర్షించే విధంగా బాణీలు కూర్చారు. మనో, సునందలు పాడిన "అందాలే కవితగా" పాటమరి మరి వివాదానించేదిగా ఉండగా, ఇదే జంట పాడిన "అరాగదీపం" బాగుంది. "గాజు బొమ్మ మనసు" మనో, సునందలు హృద్యంగా పాడారు. మనోపాడిన "తంతకత కిల" వివసాంపుగా ఉంది. మనో, సునందలు పాడిన "అరాగం ప్రతి మనసున"లో చక్కని భావనలు స్పరణకు వస్తాయి. గాయని సునంద

గాత్రం శ్రోతలను పరవశింపజేసేదిగా ఉంది. రియోవారు విడుదల చేసిన ఈ క్యాసెట్ వెల ఇరవై అయిదు రూపాయలు.

శత్రువు - స్టేట్ రోడ్

జింట సంగీత దర్శకులు రాజ్ కోటి సంగీతం అందించిన శత్రువు చిత్రంలోని పాటలను, హిందీ సంగీత దర్శకుడు బప్పిలహరి సంగీతం అందించిన స్టేట్ రోడ్ చిత్రంలోని పాటలను కలిపి ఒకే క్యాసెట్ గా కావేరి రికార్డింగ్ కంపెనీ వారు విడుదల చేసారు. శత్రువు చిత్రంలోని "ప్రాప్తునే పుట్టింది", "యమతాకిడి", "చెయ్ చెయరా సలిపి", "అమ్మసంపంగి రేకు", "మాట వింటారా" పాటలు అందరినీ ఆకట్టుకున్నాయ్ స్టేట్ రోడ్ లోని ఒకటూ ప్రతి చక్కని పాటకీ, అరెమూతి మీద, రాధారాధా, తదితర పాటలు చిరం

జీవి అభిమానుల్ని బాగా ఆకర్షిస్తాయి. మొత్తం పది పాటలన్నీ ఈ క్యాసెట్ వెల ఇరవై రూపాయలు మాత్రమే.

జియార్పి

జాతీయ విద్య

(7వ పేజీ తరువాయి)

యుగంలో భారతీయ బీజగణితంలో నిపుణుడైన భాస్కరుడు భారతీయుడే. అలాగే సైన్సు, సోషల్ సైన్స్లు చెప్పుచున్నప్పుడు ప్రాచీన భారతంలోని సుప్రసిద్ధ శత్రు చిత్త కుడు శుశ్రుతునిగూర్చి, ఖగోళ, జ్యోతిష శాస్త్రాలలో అద్వితీయుడనిపించుకొన్న 'మేధా తిథి'ని గూర్చి భూమి గుండ్రముగా ఉన్నదని, తన అక్షంపై తాను తిరుగుచున్నదని ప్రపంచానికే చాటిన మొదటి విజ్ఞాని 'ఆర్యభట్టు'ను గూర్చి స్వర్ణాభిమానంతో విద్యార్థులకు తెలియజేయుట ద్వారా జాతీయ విద్యను అందించినవారమగుటం. ఈ విధంగా అన్నిరంగాలలో మనం చేసిన కృషిని గూర్చి తెలియపరచాలి. మన దేశాన్ని దూషిస్తూ వ్యతిరేకమైన ధోరణిలో బోధన చేయరాదు. విద్యార్థులను మనం ఎలా మలిస్తే అలా తయారగుతారు. కనుక సరైన జాతీయ భావనను వారిలో ఏర్పరచాలి. జాతీయ భావనతో పెరిగిన విద్యార్థి దేశభ్రోహమైన వసులు చేయడు.

అందుకు ముఖ్యంగా భారతదేశం యొక్క సమగ్ర స్వరూపం ఉపాధ్యాయులందరికీ తెలిసివుండాలి. 'మాతా పృథివిపుత్రోహింపు ధివ్యా' ఈ భూమి మన తల్లి మనం ఈ భూమి బిడ్డలం. మన దేశం కర్మభూమి,

లతాపై వీడియో ఫిలిం

అద్భుత గాయని లతామంగేష్కర్ గాన జీవితంపై మూడు గంటల వీడియో ఫిలిం నిర్మించారు. హైదరాబాద్ కు చెందిన వసీన్ కబీర్ నిర్మించిన ఈ వీడియో ఫిలిం అండన్ టెలివిజన్ ఛానల్ నాలుగులో ప్రసారం కానుంది. వయసు పైబడుతున్నా గతంలోని మార్పులకు ఇప్పటికీ శ్రోతలను సమ్మోహిత పరుస్తుందింటే సామాన్య విషయంకాదు. ఈ ఫిలింలో ఆమెగానం చేసిన అనేక హిట్ సాంగ్స్ ను, నవగాయకులు మహమ్మద్ రఫీ, కిషోర్ కు మార్, ముకేష్ లతో సంభాషణలను కూడా ఈ వీడియో ఫిలింలో చేర్చారు. అలాగే లతా సోదరిమణులైన ఆశాభోంస్లే, ఉషామం, గేష్కర్ ల కార్యక్రమాలు కూడా ఇందులో పొందుపర్చారు. అతి త్వరలో ఈ వీడియో ఫిలిం మన దూరదర్శనంలో ప్రసారం కావచ్చని భావిస్తున్నారు. ఈ వీడియో ఫిలిం పేరు "లతా ఇన్ హిస్ ఓన్ వాయిస్"

రెండు పేర్ల నటీ

గుర్ గుల్త్ గుల్త్ సీరియల్ చూసిన వారికి రేష్యాసింగ్ పరిచితురాలి! ఈ సీరియల్ లో 'పర్వీన్' పాత్రలో రేష్యా నటన ప్రేక్షకులను

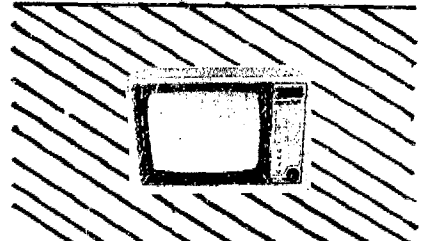
ఆకట్టుకున్నది. కానీ ఈ నటీమణి గానం దసాగర్ వీడియో సీరియల్ - "స్వప్న" లో తన పేరును అనురాధాసింగ్ గా మార్చుకుంది. అండన్ లో ఎక్కువకాలం గడిపిన అనురాధ ఒక తెలుగు చిత్రంలో కూడా నటించింది. కృష్ణలో అనురాధగా పేరు మార్చిన తర్వాత ఈ నటీకి గుర్ని అవకాశాలు వస్తున్నట్లు తెలుస్తుంది. పర్వీన్ సహని, రాధాసేత్ వంటి నటీనటులు అనురాధ నటనను, మెచ్చుకొంటూ అభినందనలు తెలిపారు. "స్వప్న" వీడియో సీరియల్ మొదటి, రెండు పార్ట్ లు విడుదలై నట్లు అనురాధ రాధగా అద్భుతంగా నటించిందని అంటున్నారు. "గుల్త్ గుల్త్" పాడిగొందుకు అనుమతి ల దిస్తే 'ఈ నటీ

'రాధ'గా అనురాధ

అదే పేరును ఉంచుకుంటుందా లేక మరో పేరు మార్చుకుందా అని అనుమానం వెళ్లుచున్నారన్నారు మరి కొందరు.

పొలమరశెట్టి గణపతిరావు

జన్మించిన మహాపురుషులను గురించి, వారి జీవితాలలోని స్ఫూర్తిదాయకమైన సంఘటనలను గూర్చి చెప్పాలి. తీర్థక్షేత్రాలను గురించి, చారిత్రక స్థలాలను గూర్చి తెలియజేయుట ద్వారా జాతీయ భావాన్ని పెంపొందించాలి. జాతీయ గీతాలను నేర్పించి పోటీలు నిర్వహించాలి. వందేమాతరం, ప్రతిజ్ఞ ప్రార్థనల భావమును విశదీకరించాలి. భారతీయులందరూ ఒక కుటుంబానికి చెందినవారు. ఒక కుటుంబ సభ్యులు అనే భావనను వారిలో కల్పించాలి. ఆ భావన ఏర్పడిననాడు వారిలో అంటరానితనం, హెచ్చుతగ్గులు, కుల, మత ప్రాంత భేదాలు కలుగవు. మన పూర్వీకులు సాధించిన ఘనవిజయాలను, మహోన్నతమైన సంస్కృతి వైభవాన్ని తలచుకొని వారిని ఆదర్శంగా తీసుకొని దేశపురోగమనానికి పాలుపండే విధంగా బీజాలను వారిలో నాటాలి. ఇటువంటి భావనలు చిన్నతనంలోనే అలవడిన విద్యార్థులు పెద్దవారైన తరువాత వికృతరూపాలు కాకుండా దేశభ్రగతికి పునాదిరాస్తారు. కనుక విద్యార్థులు జాతీయ భావోన్మేషులుగా తయారవలెనని ఉపాధ్యాయులు ప్రముఖ పాత్ర వహించాలి.

సమాజంలో అవసరమైన మార్పులు తీసుకొని రాగల సామర్థ్యం ఒక్క ఉపాధ్యాయులకే ఉన్నది. కనుక ఉపాధ్యాయులు జాతీయ విద్యార్థులందరినీ జాతికి పునరంకితం కావాలని ఆశిద్దాం.

-గుడి సేన విష్ణుప్రసాద్